

“พระมหากษัตริย์ผู้ห่วงใย
ทุกข์ยากของประชาชน”

“มูลนิธิสายใจไทยของขวัญจาก
วันพระราชสมภพ
2 เมษายน”

โครงการประกวดเรียงความ
“คนดีของฉัน”

วารสาร

ตาสว่าง

ภายใต้มูลนิธิกริพย์ปัญญา

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑
เมษายน ๒๕๖๖

มูลนิธิ
กริพย์ปัญญา

Issue

วารสาร

ตาสว่าง

บทบรรณาธิการ

อากาศที่เต็มไปด้วยฝุ่น PM 2.5 ในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ยังคงเป็นภัยคุกคามต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพในระยะสั้น และระยะยาวต่อสุขภาพร่างกาย โดยเฉพาะผู้สูงอายุและเด็กที่ถือว่าเป็นวัยที่เปราะบางต่อพิษสงของ PM 2.5 ที่ไม่อาจจับต้องได้อย่างชัดเจนเหมือนกับวัตถุอันตรายทั่วไป

และที่น่าตกใจยิ่งกว่านั้นก็คือ บางจังหวัดของไทยมีค่า PM 2.5 ในระดับ “สูงที่สุดในโลก” อันหมายถึงว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวต้องใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางมลภาวะที่เลวร้ายที่สุด ชนิดที่ไม่อาจคาดเดาได้เลยว่า สภาพเช่นนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อใด

หนทางเดียวที่เราทุกคนจะทำได้ก็คือ การดูแลตนเองด้วยการปฏิบัติตามคำแนะนำในการป้องกัน PM 2.5 ไม่ว่าจะเป็นการสวมใส่หน้ากากอนามัย การหลีกเลี่ยงกิจกรรมในที่แจ้ง ลดการเดินทางออกจากที่พักอาศัยโดยเลือกเฉพาะที่มีความจำเป็น (แม้จะเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากก็ตาม) ถึงตอนนี้คงต้องเอาใจช่วยให้ทุกคน (รวมทั้ง บก.ด้วย) อยู่รอดปลอดภัยจาก PM 2.5 ให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

สำหรับวารสาร “ตาสว่าง” ฉบับนี้ ไม่เพียงแต่จะนำเสนอผลงานที่ได้รับรางวัลการประกวดเรียงความในหัวข้อ “คนดีของฉัน” ซึ่งเป็นโครงการของมูลนิธิทรัพย์สินร่วมสมัยร่วมกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีเท่านั้น หากยังมีกิจกรรมให้ทุกท่านได้ร่วมสนุกด้วยการตอบปัญหาชิงทุนการศึกษาและของที่ระลึก ซึ่งเราตั้งใจจะจัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกฉบับ เพื่อใช้เป็นช่องทางหนึ่งในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนทำหนังสือกับผู้อ่าน เพราะหากคนทำหนังสือไม่อาจสื่อสารกับผู้อ่านได้ ย่อมไม่ต่างอะไรกับการประมอมเพียงข้างเดียวนั่นเอง

บก. แอบหวังเป็นอย่างยิ่งว่า กิจกรรมนี้คงจะได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น จึงขอขอบพระคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

เรื่องสุดท้ายที่ขอเรียนให้ทราบก็คือ วารสารของเราในฉบับนี้ได้ปรับปรุงให้ผู้อ่านสามารถสแกน QR Code เพื่อชมคลิปที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่องราวที่คัดสรรมานำเสนอ อันเป็นหนึ่งในรูปแบบของการพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพมากขึ้นตามคำกล่าวที่ว่า...

ทุกการพัฒนาต้องมีก้าวแรกที่จะย่างเท้าออกจากจุดเดิม

ตาสว่าง

Taswang Magazine

บรรณาธิการ

: พันทิวา

ประจำการบรรณาธิการ

: วิจิตร แดงน้อย

: ดร. โยธิน มานะบุญ

: จักรกฤษณ์ ชุมสาย ณ อยุธยา

: เพิ่มศักดิ์ โตสวัสดิ์

: จีรุตติ ชวนะประยูร

พิมพ์ที่

เนติกุลการพิมพ์

โทร. 0-2669-3131-4 แฟกซ์: 0-2243-2363

Issue

ตาสว่าง

	หน้า
บอกเล่าเก้าสิบจากมูลนิธิทรัพย์สินปัญหา	
โครงการประกวดเรียงความ “คนดีของฉัน”	4
แซร์ซ่าเล่าโลก	
1 ปี สงครามรัสเซีย-ยูเครน	14
ลีจิ้นผิง ดำรงตำแหน่งผู้นำจีนวาระที่ 3	15
อินเทรนด์ไม่มีเอ๊าท์	
ไหว้พระ 9 วัด รับปีใหม่ไทยใน “เทศกาลสงกรานต์”	16
บันทึกไว้ให้จดจำ	
“พระมหากษัตริย์ผู้ห่วงใยทุกข์ยากของประชาชน”	22
“มูลนิธิสายใจไทยของขวัญจากวันพระราชสมภพ 2 เมษายน”	26
จิตอาสา... คนไทยไม่ทิ้งกัน	
“น้องฟิล์ม” คณาศักดิ์ นาคเต นักศึกษาวัย 17 ผู้ป้อนหัวใจช่วยชีวิตผู้ประสบอุบัติเหตุบนถนน	33
ดีต่อใจไทยทำได้	
เด็กไทยคว้าเหรียญทองการแข่งขันโอลิมปิกหุ่นยนต์ ครั้งที่ 24	34
นักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ชนะเลิศการประกวดออกแบบวัสดุเหลือใช้	35
ภาพเก่าเล่าเรื่อง	
กรุงเทพในอดีต	36
หนุ่มมากับนางเบญจกาย การแสดงโขนปี 2512	36
พานดอกไม้ไหว้ครู	37
ชาวบ้านตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอสหัสขันธ์ ปี 2511	38
ตำรวจกับแม่บ้าน... (ภาพการ์ตูน)	38
คลองรังสิตในอดีต	39
กดLikeใช้เลย	
Social ชื่นชมตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ เปิดทางนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล	40
“ฟ่อนทังน้ำตา” เพลงใหม่ พีเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ นำ SOFT POWER ไทยสู่เวทีโลก	42

ปิดฉากลงไปเรียบร้อยแล้วสำหรับกิจกรรมดีๆ ของมูลนิธิทรัพย์สินปัญญาที่เปิดโอกาสให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิด “รวมพลังสร้างสรรค์สังคม” นั่นคือ โครงการประกวดเรียงความในหัวข้อ “คนดีของฉัน” โดยมีทุนการศึกษาเป็นรางวัลพร้อมใบประกาศนียบัตรซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเริ่มมาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2565 และสิ้นสุดโครงการเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2566

โครงการประกวดเรียงความ “คนดีของฉัน” มีผลตอบรับเป็นที่น่าพอใจ โดยมีผู้สนใจส่งเรียงความเกือบ 400 ผลงานเข้าร่วมประกวด ซึ่งโครงการนี้คณะนิเทศศาสตร์ ม.กรุงเทพธนบุรี ร่วมกับมูลนิธิทรัพย์สินปัญญา ตั้งใจให้โครงการนี้เป็นเวทีในการส่งเสริมผู้ที่ทำความดีเจิดชูคนดีในสังคม ทั้งนี้คณะนิเทศศาสตร์รับหน้าที่การประชาสัมพันธ์และคัดกรองผลงานเรียงความ โดยมีคณะกรรมการฯ ผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่กลั่นกรองงาน ได้แก่ ผศ.ดร.พนม วรรณศิริ อ.กฤติญา กวีจารุกรณ์ ดร.จุมพล โพธิ์สุวรรณ (บก.บางกอกทูเดย์) คุณเพชรลดา เพื่องอักษร (บก.นิตยสารและนักเขียนนวนิยาย)

นอกจากนี้ยังมีอาจารย์จากคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย ได้แก่ อ.วิภาท คัญทัพ และ อ.ดารารวรรณ เกตวัลท์ ที่ได้กรุณาสละเวลา มาตรวจเรียงความ “คนดีของฉัน” จากการกลั่นกรองงานมาถึง 3 ขั้นตอน ก่อนที่จะประกาศผลผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศและรองชนะเลิศพร้อมกับ

มูลนิธิ
ทรัพย์สินปัญญา

มีพิธีมอบรางวัลอย่างเป็นทางการในวันที่ 24 มีนาคม 2566 ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศประกอบด้วย ด.ญ.พิมพ์ภัสสร วัฒนกุลวิวัฒน์ ประเภทประถมศึกษา ด.ญ.พิมพ์ภัสสร รอดจำปา ประเภทมัธยมศึกษา น.ส.ชนมพ์ศิน แก้วปรากฏ ประเภทอุดมศึกษา และนายเกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง ประเภทประชาชนทั่วไป ผลงานของผู้ที่ได้รับรางวัลจะถูกใจคุณผู้อ่านหรือไม่อย่างไร ขอเชิญพิสูจน์ได้ด้วยตัวท่านเองในวารสาร “ตาสว่าง” ฉบับนี้

บอกเล่าเก้าสิบ

จากมูลนิธิทรัพย์สินปัญญา

ชนะเลิศรางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา“คนดีของฉัน”

สวัสดีค่ะ หนูชื่อน้องนานา ตอนนี้อนุอายุ 9 ขวบค่ะ หากดูอายุของหนูทุกท่านอาจจะสงสัยว่าหนูจะมี “คนดีของฉัน” ที่หนูอยากจะยกย่องเชิดชูเรื่องความดีงามได้อย่างไร แต่หนูมีค่ะ คนดีของหนูมีหลายคนเลย พวกเขา ก็คือคนในครอบครัวของหนูเอง หนูจะเขียนเล่าให้ทุกคนได้อ่านนะคะ ว่า “คนดีของฉัน” ในแบบของหนูเป็นอย่างไร และทำไมหนูถึงอยากจะทำดีตามความดีของพวกเขาบ้าง

ครอบครัวของหนูเป็นครอบครัวแบบปัจจุบันทั่วไปค่ะ คุณพ่อคุณแม่ต้องไปทำงานที่กรุงเทพฯ และฝากหนูไว้กับคุณตา คุณยายที่ต่างจังหวัด ตอนหนูยังเล็ก หนูก็ไม่เข้าใจว่าทำไมครอบครัวของเราถึงไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่พอวันวันหนูเริ่มโตขึ้นประกอบกับความรัก ความเมตตาของคุณตา คุณยายที่มีให้กับหนู ทำให้หนูค่อยๆ เข้าใจเหตุผลของทุกคน ชีวิตประจำวันของหนูจะอยู่กับคุณตา คุณยายค่ะ คุณตา คุณยายของหนูเป็นข้าราชการครูบำนาญ เป็นที่รัก นับถือ เคารพ และเกรงใจของคนในหมู่บ้าน ซึ่งหนูก็ไม่ได้แปลกใจเลย เพราะหากคนในหมู่บ้านมีเรื่องเดือดร้อนหรือมีปัญหาอะไร ก็มักจะมาปรึกษา มาหาคุณตา คุณยายของหนูให้ช่วยเหลือเสมอ และคุณตา คุณยายของหนูก็เต็มใจช่วยเหลืออย่างเต็มที่ทุกครั้ง ยกตัวอย่างเมื่อเดือนที่แล้วคุณลุงข้างบ้านของหนูไม่สบายมากมีอาการเหนื่อยและหมดสติ ครอบครัวของเขาก็มาขอให้คุณยายของหนูช่วยขับรถพาไปส่งที่โรงพยาบาล ซึ่งตอนนั้นเป็นเวลาบ่ายมาก ใกล้เคียงกับเวลาที่คุณยายต้องมารับหนูกลับจากโรงเรียน แต่คุณยายก็เสียสละ มีน้ำใจกับเพื่อนบ้าน คุณยายตัดสินใจที่จะพาคุณปวยไปโรงพยาบาลก่อน วันนั้นหนูกลับถึงบ้านเกือบค่ำเพราะคุณยายมารับช้า แต่หนูก็เข้าใจเหตุผล เพราะหากคุณยายไม่พาคุณลุงข้างบ้านไปส่งโรงพยาบาลให้ทันเวลาอาจเกิดเหตุที่ไม่คาดคิดก็ได้ วันนั้นหนูภูมิใจในการทำความดีของคุณยายมากค่ะ หนูตั้งใจที่ได้เป็นหลานของคุณยายนะคะ ส่วนคุณตาของหนู ท่านเป็นคนชอบทำบุญ ชอบช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า และชอบทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เมื่อวันสงกรานต์ที่ผ่านมา คุณตาพาหนูไปวัดที่คุณตาไปทำบุญเป็นประจำ และคุณตาก็พาไปดูอนุสาวรีย์ที่เก็บกระดูกของคุณตาทวดและ

คุณยายทวด ซึ่งตรงนั้นก็จะมือนุสาวรีย์ตั้งเรียงยาวเยอะแยะเต็มไปหมด หนูเคยมาที่นี่ 3-4 ครั้ง ปกติทางเดินจะเป็นดินและมีหญ้ารกรๆ หากฝนตกการเดินไปจะเลอะเทอะมากค่ะ เนื่องจากอยู่หลังวัด แต่วันที่คุณตาพาหนูไปนั้นกลับมีถนนปูนซีเมนต์กว้างขวางและยาวไปจนถึงอนุสาวรีย์หลังสุดท้าย ซึ่งทำให้เดินสะดวกและไม่ต้องกลัวสัตว์มีพิษ แล้วคุณตาก็พูดว่า “ตาเป็นคนบริจาคเงินให้วัดเพื่อสร้างถนนสายนี้ขึ้นมาเอง เพื่อให้ลูกหลานของทุกคนจะได้มาเยี่ยมปู่ ย่า ตา ยาย บรรพบุรุษได้สะดวก หากทางเดินสะดวกลูกหลานอาจจะมาเยี่ยมที่นี่ได้บ่อยขึ้น” นี่คือการเสียสละเพื่อส่วนรวมอย่างที่สุดและเป็นคุณความดีงามเป็นอย่างยิ่งของคุณตาของหนูค่ะ เรื่องยกย่องเชิดชูความดีของคุณตาของหนูยังไม่หมดนะคะ ที่บ้านของหนูจะมีรูปถ่ายของคุณตาได้รับเข็มที่ระลึกเพื่อเชิดชูเกียรติ จากสภากาชาดไทย ในการบริจาคโลหิตเพื่อช่วยเหลือคนอื่น คุณตาบอกว่าเลือดของคุณตาจะช่วยต่อชีวิตของคนอื่นได้ เพื่อที่พวกเขาจะได้มีชีวิตอยู่กับคนที่รักต่อไป คุณตาเป็นคนดีมาก คุณตามีความห่วงใยต่อชีวิตคนอื่น คุณตาของหนูเคยใส่เครื่องแบบปกติขาวเพื่อเข้าพิธีพระราชทานเข็มที่ระลึกจากการบริจาคโลหิตอีกด้วย และเมื่อปีที่ผ่านมาคุณตาของหนู

ท่านได้บริจาคร่างกายให้กับโรงพยาบาลศิริราช เพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในทางการแพทย์ ถึงหนูจะใจหายมากตอนคุณตามาบอกกับทุกคนในครอบครัว แต่หนูก็ภูมิใจกับการทำความดีของคุณตาที่นึกถึงส่วนรวมเป็นที่ตั้งเสมอ หนูโชคดีมากค่ะที่เป็นหลานของคุณตา คุณตาเป็นนักเสียสละขั้นสูงสุด คุณตาทำเพื่อส่วนรวมมาตลอด คุณตาเป็นต้นแบบการทำความดีของหนูเลย แล้วแบบนี้จะไม่ให้หนูยกย่องเชิดชูความดีของคุณตาได้อย่างไร มาถึงคุณพ่อของหนู ท่านเป็นคนใจดีค่ะ ท่านรับราชการอยู่ที่กระทรวงวัฒนธรรมค่ะ คุณพ่อชอบพูดเสมอว่าท่านเป็นคนของแผ่นดิน ต้องทำความดีตอบแทนคุณแผ่นดินให้คุ้มค่าที่สุด หนูก็ไม่เข้าใจคำว่า “คนของแผ่นดิน” “ตอบแทนคุณแผ่นดิน” คืออะไร คุณพ่อบอกว่าไว้หนูโตขึ้นกว่านี้หนูจะเข้าใจเอง คุณพ่อเป็นคนตั้งใจทำงานในหน้าที่มากค่ะ หากสัปดาห์ไหนมีงานที่ตรงวันเสาร์-วันอาทิตย์ คุณพ่อก็จะไม่ได้กลับบ้านมาหาหนู คุณพ่อบอกหนูเสมอว่าคนเราจะเป็นคนดีได้ต้องรู้จักหน้าที่และรู้จักรับผิดชอบต่องานของตัวเอง ซึ่งเหมือนกับหนูที่จะต้องไปโรงเรียน และหากมีการบ้านก็ต้องทำส่งคุณครูทุกครั้ง มันคือหน้าที่ คือความดีที่หนูจะกระทำได้ในฐานะการเป็นเด็กนักเรียนของหนู คุณพ่อสอนหนูไว้แบบนี้ค่ะ ส่วนคุณแม่เป็นคนที่คุณสนิทที่สุดค่ะ คุณแม่ของหนูเป็นคนใจดี จิตใจดี และใจบุญมาก เห็นขอทานที่เป็นเด็กหรือเป็นคนชรา คุณแม่ต้องเข้าไปช่วยเหลือแทบทุกครั้ง คุณแม่บอกว่าเราเกิดมาโชคดีที่มีมากกว่า แต่หากเราพอมีก็ควรแบ่งปันช่วยเหลือให้คนที่ไม่มีบ้าง หนูและคุณแม่มีความสุขมากที่ได้ช่วยและแบ่งปันผู้อื่น คุณแม่สอนหนูว่าการทำความดีและการเป็นคนดีนั้น ทำได้ไม่ยากเลย แค่เริ่มจากสิ่งเล็กๆ ที่อยู่ใกล้ตัวเรา ที่เราสามารถทำได้ อย่างเช่น หนูเคยเจอเต่าที่กำลังข้ามถนน หนูก็ช่วยเต่าตัวนั้นโดยการจับไปปล่อยลงแม่น้ำ หนูช่วยลูกแมวที่กำลังจะจมน้ำ หนูเก็บผักแต้มาเลี้ยงจนกลายเป็นผีเสื้อ คุณแม่บอกว่าแค่นี้ก็ถือเป็นการทำความดีแล้ว

เห็นหรือยังคะว่า “คนดีของฉัน” ในแบบของหนูเป็นอย่างไรทุกอย่างที่หนูเขียนเล่าให้ทุกคนได้อ่านพวกเขาทั้งหมดคือคนในครอบครัวที่หนูรัก คือคนที่สอนให้หนูเป็นคนดี รู้จักรับผิดชอบ รู้จักอะไรถูกอะไรผิด ครอบครัวของหนูคือต้นแบบของการทำความดีค่ะ ไม่ว่าจะเป็นการเสียสละเพื่อคนอื่นและส่วนรวม ความมีน้ำใจ ที่ส่งต่อมาถึงหนู หนูจะเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน และจะเป็นคนดีอย่างที่ครอบครัวของหนูเป็น หนูไม่ต้องยกตัวอย่างคนดีที่ไหนที่ไกลตัวเลยคะ เพราะ “คนดีของฉัน” อยู่ในครอบครัวของหนูนี่เอง

เด็กหญิงพิมพ์ภัศกร วัฒนกุลวิวัฒน์
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลเดิมนางบวช (วัดท่าช้าง)

รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 ระดับมัธยมศึกษา

คนดีที่มอบความสุข ความสวยงามให้แก่สังคม หากคนทุกคนเป็น “คนดี” โดยคนดีในความคิดของฉันคือการมีน้ำใจ มีจิตเมตตา กรุณาต่อผู้อื่น ปฏิบัติตนให้อยู่ในคุณธรรม ศีลธรรมอันดี ก็จะทำให้ผู้คนใกล้ตัว สังคม รวมถึงโลกอันกว้างใหญ่ของเรานั้นสวยงาม น่าอยู่และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

เมื่อกล่าวถึง “คนดีของฉัน” ทำให้ฉันนึกถึงคนมากมายที่ฉันพบเจอในชีวิต โดยคนดีสำหรับฉันอาจจะไม่ใช่คนที่เก่ง คนที่ร่ำรวยนัก ในครั้งนี้ฉันจะนำเรื่องของคนที่ฉันพบเจอมาแล้วให้ทุกคนฟัง โดยฉันได้เรียนอยู่ที่โรงเรียนประจำอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในโรงเรียนนี้มีบุคคลที่น่าชื่นชมเป็นอย่างมาก นั่นก็คือภารโรงของโรงเรียน โดยภารโรงสองคนนี้เป็นคนดีที่ฉันประทับใจมากที่สุด คนแรกคือ “ป้าอืด” เขาเป็นหญิงวัยชรา มีผมสั้น ตัวเล็ก ๆ เด็กนักเรียนหลายคนจะเรียกเขาว่า “ป้าบุญรักษา” เพราะทุกคนจะได้รับค่าๆ นี้จากเขาทุกครั้งเมื่อมีคนไปตกหาย ไม่ว่าจะเป็นครูหรือนักเรียน ในโรงเรียน นอกจากคำว่าบุญรักษาที่ป้าเขามอบให้กับทุกคนที่ตกหายเขาแล้ว ป้าบุญรักษายังเป็นคนที่มีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ดูมีความสุข ในบางครั้งฉันจะพบเขาในโรงอาหารอยู่เสมอ จะเห็นป้าบุญรักษาเก็บขยะ คอยทำความสะอาดอยู่ตลอดเวลา จนบางครั้งฉันและเพื่อนๆ รวมถึงนักเรียนคนอื่นๆ จะไปช่วยทำความสะอาดสถานที่ต่างๆ ในโรงเรียนด้วย

ฉันรู้สึกว่าเขาเป็นบุคลากรในโรงเรียนคนหนึ่งทำงานได้ดี มีประสิทธิภาพมากสำหรับการทำงานภารโรง เพราะเขาเต็มใจกับการทำงานทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็ การเก็บขยะ กวาดใบไม้ กวาดพื้น และถูอาคารเรียน เก็บขยะตามโต๊ะที่มีคนทิ้งไว้ รวมถึงการดูแลสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ก๊อกน้ำไม่ไหล หรือก๊อกน้ำไหลไม่หยุด น้ำท่วมอ่างล้างหน้า เขาจะเป็นคนไปช่วยบอกนักภารโรงคนอื่นมาช่วยแก้ปัญหาให้ ทุกครั้งที่ฉันเดินไปเรียน เดินไปโรงอาหาร หรือแม้กระทั่งฉันเดินลงมาจากอาคารหลังจากเลิกเรียนในเวลาเย็นแล้ว ก็จะได้เห็นป้าเขาทำความสะอาดโรงเรียนอยู่เสมอ ตั้งแต่เวลาเช้าตรู่จนถึงช่วงเวลาเย็น ฉันคิดเขาเป็นบุคคลที่น่ายกย่องมาก นับได้ว่าเป็นคนดีของสังคมคนหนึ่ง ที่มีความขยันหมั่นเพียร

เป็นคนพูดจาไพเราะมาก มีนิสัยที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือผู้อื่นอีกด้วย ฉันภูมิใจในตัวเขามากที่เขาเป็นคนดีและนิสัยดีจนสามารถแบ่งปันพลังบวกให้กับบุคคลรอบตัวไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน หรือคนที่พบเห็นเขาในโรงเรียน และมีอีกบุคคลหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งก็น่ายกย่องมากเช่นกัน ก็คือป้ายามที่คอยดูแลนักเรียนบริเวณประตูโรงเรียน โดยคอยสอดส่องเด็กที่เข้า ออกจากโรงเรียน ดูความเรียบร้อยของรถจักรยานยนต์ของนักเรียน รวมถึงคอยตักเตือนเด็กนักเรียนในทุกๆ ด้าน เขานั้นมีชื่อว่า “ป้านา” เป็นหญิงวัยชราผมสั้น ร่างกายท้วม และเป็นคนดีมากๆ เขาจะมีรถคู่ใจ ที่คอยขับไปเก็บสิ่งต่างๆ ไปเก็บให้ลูกที่ เขาจะมีสุนัขอีกหนึ่งตัว มีลายดำขาว เป็นสุนัขตัวเล็ก น่ารัก จะคอยติดตามป้านาไปเสมอ และป้านาก็เป็นอีกคนที่คอยตักตักตักนักเรียนด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เป็นมิตรต่อเด็กทุกคนในโรงเรียน เช่นเดียวกับกับป้าอืด

ป้านามีเรื่องที่น่าขบขันมากมายเกี่ยวกับสุนัขของเขา โดยสุนัขของป้านามีชื่อว่าโมโจ เขาจะคอยเรียกโมโจ โมโจ ! ทุกครั้งตลอดเวลาที่มันเล่นชุน และบางครั้งชื่อของมันก็จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ บางทีสุนัขของเขาก็ชอบไปเล่นโคลนตอนฝนตก พอกลับมาตัวสกปรก จนเขานั้นนั่งขำขันของเขาด้วยความสุข ซึ่งเป็นภาพที่ใครเห็นแล้วก็อดยิ้มไม่ได้ มีเด็กจำนวนมากที่ชอบพูดคุยและตักตักเขาเนื่องจากเขาเป็นคนดีและมีน้ำใจ คอยตักเตือนนักเรียนในเรื่องต่างๆ ด้วยความหวังดี ไม่ว่าจะเป็เรื่องให้นักเรียนแต่งกายให้เรียบร้อย สอนให้พูดจาไพเราะ สอนเรื่องการปฏิบัติตัวกับผู้ใหญ่ให้เหมาะสม และฉันก็เป็น

ชนะเลิศอันดับที่ 1 ระดับอุดมศึกษา “คนดีของฉัน”

“นิมิตต์ สารสุภานัน กตัญญุตเวทิตา” หมายถึง ความกตัญญุตเวทิตา เป็นเครื่องหมายแห่งคนดี กล่าวคือ การที่จะเป็นคนดีได้นั้นจะต้องดำรงตนอยู่ด้วยความกตัญญูเป็นพื้นฐาน รู้คุณผู้มีพระคุณ และหาโอกาสในการตอบแทนคุณบุคคลเหล่านั้นมิใช่เพียงแต่กตัญญูต่อบุพการีผู้ให้กำเนิด แต่ยังรวมถึงบุคคลทุกคนที่ช่วยเหลือเกื้อกูลเรา และไม่ทอดทิ้งเราในยามยากลำบาก ข้าพเจ้าก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีบุคคลที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าทั้งในยามทุกข์และยามสุข ซึ่งบุคคลเหล่านั้นเปรียบเสมือนดังลมใต้ปีกคอยช่วยพยุงให้ข้าพเจ้าสามารถใช้ชีวิตและโอบยบินโลดแล่นในโลกแห่งความจริงที่ปราศจากความแน่นอนและแน่แท้จนจบจนถึงปัจจุบัน และบุคคลที่กำลังจะกล่าวถึงผู้นี้เป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตของข้าพเจ้า เป็นผู้อบรมกลมกล่อมจิตใจให้ข้าพเจ้านั้นเป็นคนที่มีอ่อนโยน แต่ไม่อ่อนแอ และช่วยเหลือผู้คนที่ได้รับความเดือดร้อนเท่าที่สามารถกระทำได้ บุคคลผู้นั้นคือ ครูศวิษฐ์ วีระยุทธวัฒน์ ครูผู้สอนในรายวิชาการออกแบบและเทคโนโลยี โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

นักเรียนคนหนึ่งที่ชอบไปนั่งคุยกับเขาในเวลาว่างหลังจากที่เลิกเรียนแล้วระหว่างที่นั่งรอแม่มารับ หรือในบางทีก็จะฉันไปเล่นกันกับสุนัขของเขา มันเป็นสุนัขที่เป็นมิตรและชอบเล่นจนจนเป็นที่เอ็นดูแก่ผู้ที่ผ่านมาพบเห็นทุกคน หรือบางวันฉันจะนำของกินไปให้ป้านาเสมอไม่ว่าจะเป็น น้ำ ขนมต่างๆ ที่ฉันทำเช่นนี้เพราะอยากสนับสนุนที่เขาเป็นคนดีรวมถึงแทนคำพูดขอบคุณที่เขาคอยดูแลโรงเรียน รวมถึงดูแลนักเรียนในโรงเรียนอีกด้วย และฉันอยากให้ป้านารักษาความดีเช่นนี้ต่อไปโดยการทำให้สิ่งที่เขาทำเพื่อผู้อื่นตลอดมา ฉันรู้สึกภูมิใจในตัวของเขาอย่างมาก เพราะเขาทำงานด้วยความจริงใจและทำงานอย่างเต็มที่รวมถึงความดีที่เขาสร้างและมอบให้ผู้อื่นมาโดยตลอด

ปัจจุบันฉันจะเห็นแต่ป้ายอนุรักษ์ แต่ไม่ค่อยได้เห็นป้านาแล้ว ตอนแรกฉันก็เกิดความสงสัย พอได้ไปถามครู ก็เพิ่งทราบว่าป้านาได้เกษียณอายุการทำงานแล้ว ฉันและเพื่อนๆ รู้สึกใจหายเล็กน้อย แต่ไม่นานฉันก็ได้เห็นป้านาแวะมาโรงเรียนบางครั้งพร้อมกับสุนัขและรถคู่ใจ ป้านายังคงทักทายนักเรียนและครูในโรงเรียนด้วยความน่ารักเหมือนเดิม

จากที่ฉันนั้นเล่ามาบุคคลสองคนนี้เป็นคนที่มีคุณค่าต่อสังคมคอยทำงานเพื่อสังคม จนบางครั้งก็ทำงานเกินหน้าที่โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนจากผู้อื่นเลย ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน หรือครูในโรงเรียน รวมถึงความเป็นมิตร พูดจาไพเราะ รอยยิ้มและคำพูดอันแสนหวานที่ป้าทั้งสองคนมอบให้กับผู้อื่น

อยู่ตลอดเวลา จนสามารถสร้างพลังบวกให้กับคนรอบตัวและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างไม่คาดคิด ไม่ว่าจะเป็น การทำความสะอาดของป้าทั้งสองคนที่คอยดูแลโรงเรียนให้สวยงามอยู่เสมอ จนกระทั่งครูและนักเรียน รวมถึงบุคลากรในโรงเรียนทุกคนต่างก็ช่วยกันดูแลโรงเรียน จนทำให้โรงเรียนของเราดูน่าอยู่ น่ามอง จนเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา หรือความสุขของคนในโรงเรียนที่ได้รับจากป้าทั้งสองคนไม่ว่าจะเป็นคำพูดดีๆ รอยยิ้มอันแสนหวาน จนทำให้เราได้มอบสิ่งดีๆ เหล่านี้ส่งต่อไปให้กับคนอื่นต่อไปได้อีกด้วย และถ้าเราทุกคนทำเช่นนี้สังคมของเราก็จะเป็นสังคมที่สวยงามและมีความสุข

จากเหตุการณ์ที่ฉันยกตัวอย่างบุคคลที่เล่ามา ฉันจึงอยากสนับสนุนให้ทุกคนได้สร้างและรักษาสิ่งดีๆ เหล่านี้ไว้ให้ดี ไม่ว่าจะเป็น การปฏิบัติตนเป็นคนดี มีคุณธรรม รวมถึงการมอบความรู้สึกที่ดีหรือสร้างพลังบวกให้แก่ผู้อื่น ซึ่งสามารถทำได้โดยง่าย เช่นการทักทายผู้อื่นด้วยรอยยิ้ม มอบคำพูดดีๆ หรือการทำประโยชน์แก่สังคม เช่น การดูแลต้นไม้ ป่าไม้ การดูแลรักษาความสะอาดสิ่งแวดล้อมสถานที่ หรือเพียงแค่ไม่ทิ้งขยะตามพื้นถนน พื้นหญ้า ข้างทางสิ่งดีๆ ที่ปฏิบัติได้อย่างง่ายดายเหล่านี้ก็สามารถทำให้สังคมของเราน่าอยู่และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้อย่างแน่นอน

เด็กหญิงพิมพ์ลภัส รอดจำปา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางกระทุ่ม พัทธาคม

“ประณตน์ม่อมนำคำสั่งสอน แสนอาหารเอื้อเพื่อมิรู้หาย
 ปรานีศิษย์ไกลซิมิเสื่อมคลา ‘กระดาศทราย’ แผ่นนี้ี่สำคัญ
 ชัดเลลาศิษย์ตั้งลูกผูกพันไว้ ด้วยฤทัยหมายมั่นร่วมรังสรรค์
 ส่งให้ศิษย์ถึงฝั่งฝันไม่นานวัน พระคุณที่สามนั้นหมายถึงครู”

เมื่อนึกถึงครูที่อุทิศตนในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากและคอยช่วยเหลือสนับสนุนนักเรียนให้ได้ทำในสิ่งที่รัก และตรงความถนัดของตนเอง ครูท่านนี้มักจะให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนปฏิบัติทั้งในงานที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน และงานนอกห้องเรียน กล่าวคือ สนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเข้าร่วมและทำกิจกรรมต่างๆ ได้สมกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่ว่า “เรียนเราเด่น เล่นเราดี กีฬาเลิศ” ซึ่งถือได้ว่าเป็นครูที่มีจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีอุดมการณ์ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของการเป็นครู ได้แก่ มีความศรัทธาในอาชีพครู อุทิศตนเพื่อศิษย์ และการศึกษา บำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน อีกทั้งยึดมั่นในคุณธรรม มีใจรักและเมตตาต่อศิษย์ นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาหลายคนจะคุ้นชื่อและจำได้ว่าครูท่านดังกล่าวนี้จะเปิดห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ตึก 50 ปี เพื่อให้ นักเรียนได้เข้ามาทำกิจกรรมต่างๆ หากความรู้ด้วยตัวเอง และเมื่อเกิดข้อสงสัยก็จะสามารถถามอาจารย์ท่านนี้ได้ทันที ครูท่านนี้คือ

ครูศวิษฐ์ วีระยุทธวัฒน์ ซึ่งข้าพเจ้าจะขอเรียกท่านว่า “ครูศวิษฐ์” เพื่อที่จะให้ง่ายต่อการลำดับความงานเขียนนี้

ครูศวิษฐ์เป็นครูสอนวิชาการออกแบบและเทคโนโลยี และวิชา วิทยาการคำนวณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งโดยปกติแล้วนั้นหลายๆ โรงเรียนจะเรียนวิชานี้ตามลำดับชั้นปี ครูผู้สอนก็มักจะแบ่งกันสอนจนครบภายในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาจะให้ครูแต่ละท่านที่สอนวิชาดังกล่าวนี้ทำแผนการสอนและสอนในรายวิชานี้ให้จบภายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ทำทายเป็นอย่างมาก เพราะครูผู้สอนแต่ละท่านต่างต้องคิดและออกแบบแผนการสอนขึ้นมาเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการและศักยภาพของนักเรียน ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเขียนแผนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานอีกด้วย จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะมีการเขียนแผนการสอน และปรับปรุงแผนการสอนในทุกๆ ปี เพื่อให้เกิดความหลากหลายและเท่าทันต่อยุคสมัยซึ่งในปัจจุบันนี้เป็นยุคสมัยใหม่ที่มีความก้าวไกลในด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ อันมีชื่อเรียกว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” (Globalization) หมายถึง ยุคที่ไร้พรมแดน มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสาร ค้าขาย รวมถึงหาความรู้ได้เพียงแค่ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพียงเสี้ยววินาทีก็จะสามารถพบข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วทันใจ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็อาจมองได้ว่า “ครู” ไม่ได้เป็นบุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดและนำเสนอ

ความรู้ รวมถึงข้อมูลต่างๆ ในแต่ละรายวิชาเช่นในอดีตอีกต่อไป แต่แท้จริงแล้วหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะครูยุคปัจจุบันต่างก็ต้องทำการบ้านมากขึ้น กล่าวคือ เตรียมการสอน หาข้อมูลข่าวสาร และความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้นักเรียน รวมถึงต้องคอยอบรมสั่งสอนนักเรียนทั้งในด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยจะเป็นการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งถือเป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อครู แต่ถึงกระนั้นเอง ครูศศิวิษฐ์นั้นก็ตั้งใจพัฒนาตัวเองในฐานะ “แม่พิมพ์ของชาติ” อย่างดีเสมอมา

ข้าพเจ้าจะเห็นครูเตรียมการสอน และคอยปรับปรุงสื่อการสอนโดยตลอด เมื่อถึงเวลาพักกลางวันและเวลาเลิกเรียน ครูก็จะคอยถามนักเรียนเสมอว่าสิ่งที่ครูได้สอนไปในคาบ นักเรียนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้หรือไม่ หากไม่เข้าใจก็สามารถยกมือถามเดินมาถาม หรือสามารถสอบถามข้อมูลและข้อสงสัยผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ทันที หลังจากนั้นก็จะมียกนักเรียนบางคนยกมือถามหรือมาถามหน้าชั้นเรียนหลังเลิกเรียน ครูก็จะชี้แนะแนวทาง และหลายครั้งก็จะให้คำปรึกษานักเรียน อีกทั้งจะคอยอยู่กับนักเรียนเวลานักเรียนปฏิบัติงานที่ต้องใช้อุปกรณ์งานช่าง และอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ทั้งที่มีความเสี่ยงและไม่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายในบางครั้งครูจะปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานออกมาได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย จึงทำให้ห้องเรียนในรายวิชาออกแบบและเทคโนโลยี และวิชาวิทยาการคำนวณ ซึ่งเป็นรายวิชาอีกรายวิชาที่ครูศศิวิษฐ์สอน เป็นวิชาที่สนุก ทำทาย และเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนตามศักยภาพนักเรียนเป็นอย่างมาก

โดยปกติแล้วข้าพเจ้าจะใช้เวลาหลังเลิกเรียนจากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มานั่งรับประทานอาหารมื้อกลางวันและมื้อเย็นที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ระหว่างช่วงบ่ายถึงเย็นวันนั้นข้าพเจ้าจะใช้เวลาในการนั่งอ่านหนังสือ และคอยช่วยงานครูเท่าที่ข้าพเจ้าจะสามารถกระทำได้ เมื่อหวนรำลึกถึงความทรงจำครั้งเตรียมสอบชิงทุนเล่าเรียนหลวงและสอบเข้ามหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าจำได้ว่าครูศศิวิษฐ์เป็นผู้ที่คอยให้กำลังใจข้าพเจ้าตลอดช่วงระยะเวลาอันแสนยากลำบากนั้น ครูสอนให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะ “ตั้งใจและทำต่อไป” อย่างไม่หยุดยั้ง และสอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนโยน รู้จักช่วยเหลือบุคคลอื่น ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้อะไร ตอบแทนเป็นสิ่งที่หรือเป็นเงินอันเป็นเครื่องวัดมูลค่าของสิ่งต่างๆ แต่เงินตรา นั้นไม่ใช่พระเจ้า สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ “การส่งใจให้ไปถึงใจ” กล่าวคือ มอบความจริงใจให้แก่ทุกคนที่เราควรจะให้ และอย่างน้อยที่สุดสิ่งที่เราจะได้รับการก็คือ “มิตรภาพ” และ “ความจริงใจ” ตอบกลับมาเช่นเดียวกัน คำสอนดังกล่าวนี้เป็นคำสอนที่ข้าพเจ้าจดจำได้อย่างขึ้นใจ

ครูศศิวิษฐ์มักจะเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่าครูเป็นที่ชายคนโตของครอบครัว จึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ทางบ้าน และรบกวนทางบ้านให้น้อยที่สุด อีกทั้งต้องกระทำตนให้เป็นแบบอย่างแก่น้องชายอีกสองคน ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายที่ครูจะกลายเป็นผู้ที่มีความอดทน รับผิดชอบ และเข้มแข็งตราบจนถึงทุกวันนี้ แต่ต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะอย่างยิ่งที่สุดเพื่อที่จะเอาชนะตัวเองให้ได้ ชีวิตในวัยเด็กของครูมักจะอาศัยอยู่กับยาย ส่งผลให้ครูรักยายของตนเองมากๆ ตั้งแต่เล็กจนโตครูจะคอยช่วยเหลืองานบ้าน และตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้เป็นผู้เป็นยายมีความภาคภูมิใจ และยายจะคอยให้กำลังใจครูทุกครั้ง ไม่ว่าครูจะทำผิดพลาดพลั้งเผลอไปโดยเจตนาที่ดี หรือไม่เจตนาที่ดี แต่ยายก็พร้อมเคียงข้างครูเสมอ และยายก็จะเป็นผู้ที่อบรมเลี้ยงดูครูจนเติบโต ยายมักจะสอนให้ครูรู้จักการทำบุญตักบาตรในตอนเช้า รวมถึงเข้าวัดทำบุญในทุกวันสำคัญทางศาสนา อีกทั้งเป็นแบบอย่างในการช่วยเหลือผู้ที่ลำบากกว่าเสมอมา นอกจากนี้ยายของครูก็เป็นแรงบันดาลใจให้คนที่เรียนเรียนจบมาไม่ตรงสายการเรียนอย่างครูมีความคิดที่อยากจะมาทำงานในแวดวงการศึกษา กล่าวคือ เลือกที่จะรับราชการครู เพราะการเป็นครูนั้นสามารถช่วยยกระดับความคิดและพฤติกรรมให้เด็กนักเรียนแต่ละคนที่มีที่มาแตกต่างกันทั้งในด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ฐานะ และนิสัย สามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น นอกจากนี้การเป็นครูก็สามารถให้ความรู้ ถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้แก่นักเรียนได้อย่างไม่จำกัด ครูนั้นเปรียบดั่ง “เทียนไข” ที่สามารถเป็นแสงส่องทางให้เด็กเดินทางไปสู่อนาคตที่สดใสและดีงามได้ ครูเปรียบประดุจ “กระดาดทราย” ที่คอยอบรม บ่มเพาะ และขัดเกลาแก่นักเรียนให้มีนิสัยและพฤติกรรมที่ดียิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าจะเหน็ดเหนื่อยสักเพียงใดก็ตาม คนเป็นครูก็จะต้องไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากใดๆ และประพฤติปฏิบัติหน้าที่แห่งวิชาชีพครูอย่างสุดความสามารถ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้รู้จักกับครูกานนี้ ชีวิตของข้าพเจ้าก็ได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพราะแท้จริงแล้วข้าพเจ้าเป็นเด็กเรียนคนหนึ่งที่เป็นโรคซึมเศร้า และพยายามค้นหาตัวเอง รวมถึงค้นหาความหมายของการมีอยู่ของชีวิต แต่เมื่อได้มาพบกับครูที่เปี่ยมไปด้วยเมตตาและกรุณา ถือเป็นความโชคดีในชีวิตอย่างหนึ่งที่น่าเปรียบเสมือนหีบสมบัติที่พระเจ้าได้มอบให้ ข้าพเจ้าจึงระลึกไว้เสมอว่าเมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสพบครูที่ดี และพบเจอคนดีหลายคนเข้ามาในชีวิต ข้าพเจ้าจะไม่ทำให้คนเหล่านี้ผิดหวังเป็นอันขาด และจะทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดเพื่อให้อนาคตนั้นข้าพเจ้าจะได้ส่งต่อโอกาสและส่งเสริม เกื้อหนุนผู้อื่น โดยมุ่งมั่นว่าจะกลับมาเป็นอาจารย์พิเศษที่คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในอนาคต และกระทำตนให้เป็นครูที่ประเสริฐได้ดั่ง “ครูศศิวิษฐ์ วีระยุทธวัฒน์” ครูผู้ชี้แนะ และเป็นแสงสว่างนำทางให้ข้าพเจ้าได้ค้นพบตัวตนและความใฝ่ฝันของตนเอง

นางสาวชนม์พศิน แก้วปราง

นิสิตชั้นปีที่ 3 คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 ประชาชนทั่วไป

ประกวดเรียงความ หัวข้อ “คนดี ของฉัน” ประเภทประชาชนทั่วไป ฉันเป็นคนที่ยื่นชอบการเล่นกีฬาแบดมินตันมาตั้งแต่เด็ก แต่เป็นการเล่นเพื่อออกกำลังกายไม่ได้มุ่งมั่นเพื่อพัฒนาเป็นอาชีพอย่างไรก็ตาม ฉันได้ติดตามชมผลงานของนักแบดมินตันทีมชาติไทย ทั้งในการแข่งขันรายการในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่องด้วยความใฝ่ฝันว่าอยากให้นักแบดมินตันไทยติดอันดับที่หนึ่งของโลกให้ได้ แต่ความปรารถนาดังกล่าวเมื่อราววัยสิบปีก่อนแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย จนกระทั่งการรอคอยของผมสิ้นสุดลงเมื่อปีพุทธศักราช 2559 “น้องเมย์” รัชนก อินทนนท์ สร้างประวัติศาสตร์เป็นนักแบดมินตันไทยคนแรกที่ครองอันดับหนึ่งของโลก ผมจึงยกย่องให้เธอเป็น “คนดี ของฉัน” ที่สร้างแรงบันดาลใจให้เด็กและเยาวชนไทยได้เจริญรอยตามไปเป็นนักกีฬาที่เก่ง ดี และมีคุณภาพของประเทศไทยและของโลก ฉันรู้จักนักแบดมินตันหญิงที่ชื่อรัชนก อินทนนท์ ตั้งแต่ไปชมนักกีฬาฝึกซ้อมแบดมินตันที่โรงเรียนแบดมินตันบ้านทองหยอดเมื่อกว่าสิบปีก่อน ตอนนั้นเธอเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยแล้ว ความยากลำบากในระหว่างการฝึกซ้อมทำให้ผมเข้าใจว่าการเป็นนักกีฬาที่ดีและประสบความสำเร็จนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย นอกจากพรสวรรค์ที่มีติดตัวมาแล้ว ยังต้องอาศัยพรแสวง ความมีระเบียบวินัย และความขยันหมั่นเพียรเป็นอย่างมาก ในใจได้แต่คิดว่าจะทำอย่างไรให้ได้มีโอกาสติดตามผลงานของนักกีฬาแบดมินตันไทยอย่างใกล้ชิดในทุกรายการแข่งขัน ผมจึงตัดสินใจไปสมัครเป็นนักข่าวกีฬาขององค์กรด้านสื่อสารมวลชน

แห่งหนึ่ง จนกระทั่งผมได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักข่าวกีฬาสมใจ ผมจึงได้ทำความรู้จักกับนักกีฬาที่ชื่อรัชนก อินทนนท์ มากขึ้นจากการได้พูดคุยสัมภาษณ์คุณแม่คำผัน สุวรรณศาลา มารดาของน้องเมย์ที่เพิ่งเสียชีวิตไปไม่นานมานี้ทำให้ทราบว่า น้องเมย์ได้เล่นแบดมินตันจากการเข้ามาทำงานเป็นลูกจ้างทำขนมหวานที่โรงงานทำขนมบ้านทองหยอดของแม่ปลูก กมลลา ทองกร มารดาบุญธรรมของน้องเมย์ ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนเธอได้เล่นแบดมินตันตั้งแต่อายุหกขวบจนกระทั่งได้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทย

น้องเมย์แจ้งเกิดจากการลงแข่งขันในรายการแบดมินตันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเมื่อ 13 ปีก่อน เธอสามารถคว้าแชมป์ด้วยการเอาชนะนักแบดมินตันหญิงอีกคนของไทยที่ปัจจุบันก็เป็นมือหนึ่งของโลกเช่นกันในประเภทคู่ผสม คือ ทรัพย์สิรี แต้รัตนชัย และในปีเดียวกันเธอได้คว้าแชมป์แบดมินตันเยาวชนชิงแชมป์โลก ในฐานะคนไทยคนแรกที่สามารถคว้าตำแหน่งนี้มาครองได้สำเร็จ จากนั้นเธอก็มีชื่อเสียงจากการทำผลงานได้อย่างยอดเยี่ยมทั้งในระดับนักกีฬาอาชีพและในนามทีมชาติไทย โดยสิ่งที่ผมรู้สึกชื่นชมเธอมาโดยตลอด คือความกตัญญูตเวทีที่มีต่อบิดามารดา น้องเมย์ตระหนักเสมอว่าคุณพ่อคุณแม่ต้องทำงานด้วยความยากลำบาก เธอจึงตั้งใจฝึกซ้อมกีฬาและตั้งใจเรียนหนังสืออย่างเต็มที่ในเวลาเดียวกันเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้แก่บุพการี คุณแม่ของน้องเมย์เคยเล่าให้ฟังระหว่างการสัมภาษณ์ว่าทุกครั้งที่น้องเมย์กลับมาจาก

การแข่งขันในต่างประเทศ เธอจะให้แม่ทำกับข้าวด้วยรายการอาหารที่บ้านให้ทานอยู่เสมอ น้องเมย์เป็นคนเรียบง่าย ใช้ชีวิตอย่างสมถะ แม้จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงแล้วแต่ก็ใช้จ่ายอย่างประหยัด ทั้งยังมีส่วนช่วยสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่น้องชายคนเล็กของเธอด้วยความสามารถด้านการเล่นกีฬาอาจเป็นสิ่งที่คนไทยส่วนใหญ่ต่างประจักษ์ในความสามารถของเธอจากผลงานในระดับโลก แต่บทบาทหน้าที่ของการเป็นนักศึกษากลับเป็นสิ่งที่ฉันทักแสดง ความชื่นชมในแบบอย่างของการจัดสรรเวลาเพื่อบริหารจัดการชีวิตได้อย่างสมดุลระหว่างการเล่นกีฬาและการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ น้องเมย์ได้รับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีให้ได้เรียนต่อในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จนกระทั่งปัจจุบัน เธอได้รับโอกาสอย่างต่อเนื่องในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกในสาขาเดียวกัน นั่นหมายความว่าในอนาคตเธอกำลังจะกลายเป็นว่าที่ดอกเตอร์คนต่อไป ซึ่งหาได้ยากมากที่คนเราจะประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในชีวิตทั้งในฐานะนักกีฬาที่ครองอันดับหนึ่งของโลก และสำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดระดับดุษฎีบัณฑิตในแวดวงวิชาการ น้องเมย์สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กและเยาวชนในปัจจุบันได้เห็นว่า การเป็นนักกีฬาไม่จำเป็นต้องละทิ้งการเรียนเสมอไป หากเราสามารถบริหารจัดการเวลาได้และมีวินัยในตัวเองมากพอ เราก็จะสามารถประสบความสำเร็จในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ปัจจุบันน้องเมย์จะเพิ่งสูญเสียคุณแม่แค่ห้าวัน สุวรรณศาลา จากภาวะหัวใจล้มเหลวไปเมื่อปีก่อน แต่เธอก็ยังคงทำหน้าที่เสาหลักของครอบครัวในการดูแลคุณแม่พ่อกับน้องชายให้มีคุณภาพชีวิตและโอกาสทางการศึกษาที่ดีต่อไป จากเด็กผู้หญิงตัวเล็กคนหนึ่งที่ใช้กีฬาเป็นอาชีพในการแสวงหารายได้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของครอบครัว ทั้งยังสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติมากมาย ปัจจุบันเธอยังคงทำหน้าที่นั้นอย่างต่อเนื่อง การได้เข้ามาทำอาชีพนักข่าวกีฬาทำให้ฉันได้เข้าใจว่านักกีฬาเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละมากกว่าที่หลายคนคิด เสียสละทั้งความเป็นส่วนตัวและประสบการณ์ในช่วงชีวิตที่สูญหายไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวัยเด็กที่น้องเมย์ไม่มีโอกาสได้ไปวิ่งเล่นอย่างสนุกสนานเหมือนกับเพื่อนคนอื่น เพราะเธอต้องมุ่งมั่นตั้งใจฝึกซ้อม ถูกปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความขยันหมั่นเพียร การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีน้ำใจนักกีฬา และไม่ยอมย่อท้อต่ออุปสรรคปัญหา ทำให้รู้ว่าเธอเป็นลูกที่มีความกตัญญูต่เวทีย่างสูงสุดต่อพ่อแม่และบุพการีคนหนึ่ง ฉันทึ่งดำเนิน

รอยตามแนวทางในการใช้ชีวิตของนักกีฬาต้นแบบคนนี้ด้วยการเอาใจใส่ดูแลพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวของตัวเองมากขึ้น นำรายได้จากการประกอบอาชีพนักข่าวกีฬาช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของพ่อแม่ผู้ปกครอง แม่ผมจะไม่ได้เป็นนักกีฬาทีมชาติที่มีชื่อเสียง แต่ผมก็รู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองที่นักกีฬาในดวงใจสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เราอยากทำความดีเพื่อครอบครัวและส่วนรวมบ้าง ขอขอบคุณ “น้องเมย์” รัชนก อินทนนท์ “คนดีของฉัน” ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผมอยากเป็นนักข่าวกีฬาตามความฝันของตัวเองในอนาคตหากฉันมีครอบครัวและมีลูก ฉันอยากให้ลูกมองเห็นพี่เมย์เป็นแบบอย่างของการเป็นเด็กและเยาวชนที่ดีไม่ว่าเขาจะอยากเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยหรือไม่ก็ตาม แต่ฉันจะส่งเสริมให้เขาเล่นกีฬาที่ตนเองรักและมีความสุข เพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง แต่หากต้องการเอาจริงเอาจังเพื่อพัฒนาเป็นอาชีพก็ขอให้ยึดถือความมีระเบียบวินัยและความมุ่งมั่นตั้งใจของพี่เมย์เป็นบุคคลต้นแบบ จากความใฝ่ฝันที่ไม่เคยคิดว่าจะเป็นความจริงได้ เมื่อหลายปีก่อนว่านักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยจะครองบัลลังก์อันดับหนึ่งของโลกได้สำเร็จ แต่ในปัจจุบันความฝันนั้นได้กลายเป็นความจริงแล้วโดยมีน้องเมย์ รัชนก อินทนนท์เป็นผู้เปิดหน้าประวัติศาสตร์ จนกระทั่งปัจจุบันนักแบดมินตันทีมชาติไทยได้ครองมือหนึ่งของโลกในประเภทคู่ผสมด้วย ส่วนในประเภทอื่นต่างก็ทำผลงานได้ดีในระดับโลก ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกคนต่างก็มีน้องเมย์เป็นแรงขับเคลื่อนหลักให้ต้องการประสบความสำเร็จตามรอยบ้าง ผมจึงรู้สึกภาคภูมิใจที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีมีนักกีฬาและนักศึกษาที่ดีมีคุณภาพที่ชื่อว่า “รัชนก อินทนนท์” คนดีของฉันตลอดไป

นายเกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง

ตามที่ คณะนิเทศศาสตร์ร่วมกับมูลนิธิทรัพย์สินฯ ได้จัดให้มีการประกวดเรียงความ หัวข้อ “คนดีของฉัน” ได้แก่ ประเภทประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และประชาชนทั่วไป โดยระบุรางวัล ดังนี้ รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 มูลค่า 5,000 บาท (จำนวน 4 รางวัล) รางวัลอันดับที่ 2 มูลค่า 2,000 บาท (จำนวน ๔ รางวัล) และรางวัลพิเศษประชาชนทั่วไป มูลค่า 2,000 บาท (จำนวน 1 รางวัล) รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 30,000 บาท

บัดนี้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ดำเนินการพิจารณาตัดสินการประกวดเรียงความดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2566 จึงขอแจ้งประกาศผลการตัดสินผู้ชนะการประกวดรางวัลต่างๆ แบ่งตามประเภท โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

- ประเภทประถมศึกษา จำนวน 2 รางวัล

รางวัลชนะเลิศที่ 1 เด็กหญิงพิมพ์ภัสกร วัฒนกุลวิวัฒน์ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเดิมบางนางบวช (วัดท่าช้าง) จังหวัดสุพรรณบุรี

รางวัลอันดับที่ 2 เด็กชายนาวี จันทร์ทอง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยะรัง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2

- ประเภทมัธยมศึกษา จำนวน 2 รางวัล

รางวัลชนะเลิศที่ 1 เด็กหญิงพิมพ์ภัสสร รอดจำปา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนบางกระทุ่ม พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

รางวัลอันดับที่ 2 นางสาวภัทรทิราภรณ์ แป้นแก้ว นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนสุรวิทยาคาร จังหวัดสุรินทร์

- ประเภทอุดมศึกษา มี 2 รางวัล

รางวัลชนะเลิศที่ 1 นางสาวชนม์พศิน แก้วปราง นิสิตระดับชั้นปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

รางวัลอันดับที่ 2 นายภูริณัฐ ก่อแก้ว นิสิตระดับชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ประเภทประชาชนทั่วไป มี 3 รางวัล

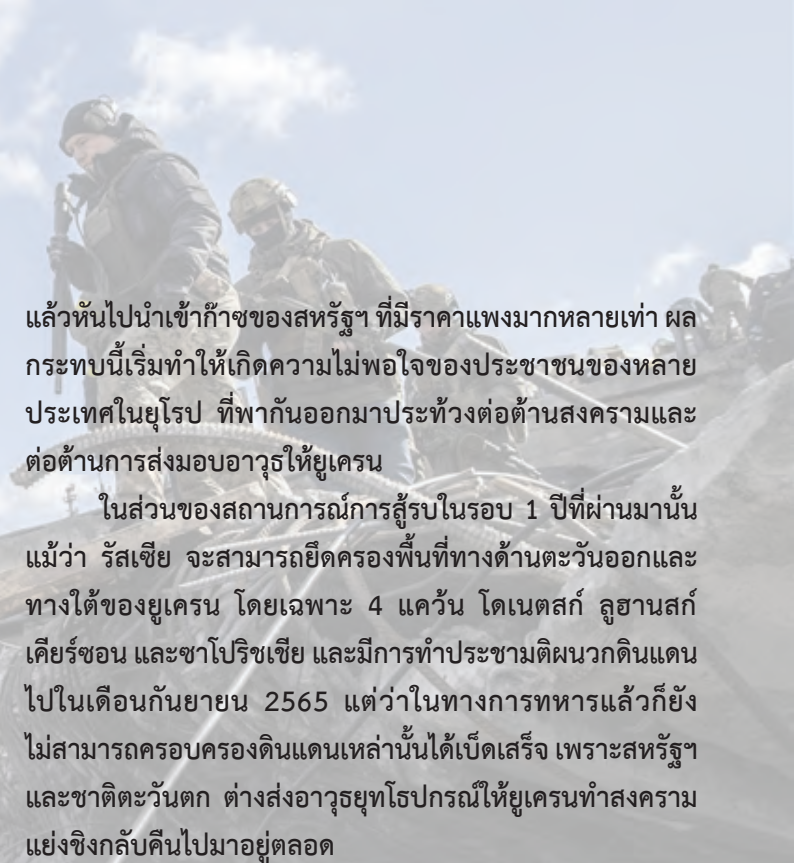
รางวัลชนะเลิศที่ 1 นายเกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง กรุงเทพมหานคร

รางวัลอันดับที่ 2 นายอิทธิพงษ์ คงด้วง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รางวัลพิเศษ นางสาวพิมพ์ลนาฏ ไพบูลย์ จังหวัดระยอง

ทั้งนี้ คณะนิเทศศาสตร์และมูลนิธิทรัพย์สินฯ จะจัดให้มีพิธีมอบรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดเรียงความรางวัลต่างๆ ดังกล่าวขึ้น ในวันที่ 24 มีนาคม 2566 เวลา 09.00 น. ณ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ประกาศ ณ วันที่ 15 มีนาคม 2566

ครบ 1 ปี สงครามรัสเซีย-ยูเครน หนทางสู่สันติภาพที่ยังปิดมม

การสู้รบระหว่างรัสเซีย-ยูเครน เดินหน้ามาตั้งแต่ 24 กุมภาพันธ์ 2565 จนถึงขณะนี้ก็ผ่านไปแล้ว แต่ดูเหมือนว่า ความเป็นกลางแห่งการยุติจะยังคงมองไม่เห็น ในทางตรงกันข้ามกลับมีแนวโน้มยกระดับความตึงเครียดมากขึ้นไปอีก หากดูเฉพาะตัวเลข ข้อมูลจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) ระบุว่า ตลอด 1 ปีที่ผ่านมา มีพลเรือนเสียชีวิตเท่าที่พอระบุตัวตนได้ อย่างน้อย 8,000 ราย บาดเจ็บอีกมากกว่า 13,000 ราย ต้องลี้ภัยอยู่ในยุโรปมากกว่า 8 ล้านคน ต้องเป็นคนไร้บ้านในยูเครนอีกมากกว่า 5 ล้านคน ยังไม่นับประชาชนเกือบ 18 ล้านคน ที่กำลังต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

สงครามยังผลกระทบไปทั่วโลก โดยเฉพาะเรื่อง ‘ความมั่นคงทางอาหาร’ เนื่องจากการส่งออกธัญพืช ซึ่งรัสเซียและยูเครน เป็นผู้ส่งออกหลัก 1 ใน 3 ของโลก ต้องหยุดชะงักไปช่วงหนึ่ง ขณะที่พื้นที่เพาะปลูกของยูเครนซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออก ก็เป็นพื้นที่หลักของสมรภูมิรบ ทำให้ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ โดยในเดือนมกราคม 2023 องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ได้เผยแพร่ดัชนีราคาอาหาร พบว่า ราคาอาหารทั่วโลก ในปี 2022 ที่ผ่านมา สูงขึ้นถึง 14.3% จากปีก่อนหน้า โดยสงครามทำให้ราคาพลังงานและปุ๋ยสูงขึ้น ขณะที่โครงการอาหารโลก (WFP) เคยเปิดเผยเมื่อปีที่ผ่านมาว่า มีคนถึง 50 ล้านคนจาก 45 ประเทศ กำลังจะต้องตกอยู่ในสภาวะหิวโหย (famine)

ขณะที่การคว่ำบาตรพลังงานและการกำหนดเพดานราคาน้ำมันรัสเซีย โดยกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ชาติ (G7) ก็ยิ่งทำให้ตลาดพลังงานโลกเกิดความผันผวนสูง ส่งผลให้ “ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น” โดยเฉพาะในยุโรปที่หยุดนำเข้าก๊าซธรรมชาติของรัสเซีย

แล้วหันไปนำเข้าก๊าซของสหรัฐฯ ที่มีราคาแพงมากหลายเท่า ผลกระทบนี้เริ่มทำให้เกิดความไม่พอใจของประชาชนของหลายประเทศในยุโรป ที่พากันออกมาประท้วงต่อต้านสงครามและต่อต้านการส่งมอบอาวุธให้ยูเครน

ในส่วนของสถานการณ์การสู้รบในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา แม้ว่าจะรัสเซีย จะสามารถยึดครองพื้นที่ทางด้านตะวันออกและทางใต้ของยูเครน โดยเฉพาะ 4 แคว้น โดเนตสค์ ลูฮันสค์ เคียร์ซอน และซาโปริซเซีย และมีการทำประจําตีผวนวกดินแดนไปในเดือนกันยายน 2565 แต่ว่าในทางการทหารแล้วก็ยังไม่สามารถครอบครองดินแดนเหล่านั้นได้เบ็ดเสร็จ เพราะสหรัฐฯ และชาติตะวันตก ต่างส่งอาวุธยุทโธปกรณ์ให้ยูเครนทำสงครามแย่งชิงกลับคืนไปมาอยู่ตลอด

โดยล่าสุดชาติสมาชิกนาโต้ได้ตกลงที่จะมอบรถถังรุ่นใหม่ในคลังแสงสำรองของตนให้ยูเครนนำไปสู้รบกับรัสเซียต่อไป และแม้ว่าจะปฏิเสธที่จะส่งมอบเครื่องบินสมรรถนะสูงให้ในตอนนี้ แต่สหรัฐฯ ก็นำนักบินยูเครนไปฝึกขับเครื่องบินแบบ F-16 ซึ่งพอจะมองออกได้ว่า อาจจะมีการส่งมอบให้ในอนาคต ขณะที่ในด้านภูมิรัฐศาสตร์เองก็เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนเมื่อสหรัฐฯ และชาติตะวันตกไม่สามารถผูกขาดฉันทามติของชาวโลกได้อีกต่อไป ทำให้การคว่ำบาตรสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อรัสเซียได้ไม่มากเท่าที่อยากให้เกิด ประเทศขนาดใหญ่อย่างจีน อินเดีย บราซิล ฯลฯ ยังคงยินดีที่จะค้าขายกับรัสเซียต่อไป ขณะที่ซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นผู้นำชาติผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) เองก็เห็นพ้องกับรัสเซียที่จะลดกำลังการผลิตน้ำมัน ซึ่งสวนทางกับที่ชาติตะวันตกต้องการ

ในส่วนของกาเจรจาเพื่อยุติสงครามแม้ว่า จีนจะเสนอตัวเข้าเป็นตัวกลางไกลเกลี่ยข้อพิพาทนี้โดยเสนอเอกสารแถลงจุดยืน 12 ข้อ ว่าด้วยวิกฤตยูเครน โดยระบุว่า ทุกฝ่ายควรเจรจากัน ซึ่งเป็นทางออกเพียงหนึ่งเดียว อย่างไรก็ตาม การตั้งคำถามว่า สงครามจะยุติได้จริงหรือ เพราะตลอดระยะเวลา 1 ปี ที่ผ่านมา สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป ได้ลงทุนส่งมอบอาวุธและเงินทุนในการทำสงครามให้กับยูเครนไปแล้ว รวมกันมากกว่า 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ ความช่วยเหลืออย่างมหาศาลนี้เองที่ทำให้บุคคลบางกลุ่มยินดีที่จะเห็นสงครามดำเนินต่อไป

เหตุนี้เองจึงทำให้โอกาสที่จะเห็นภาพของสันติภาพที่ปลายเส้นทางของความขัดแย้งในครั้งนี้ จึงยังคงพร่ามัวและมีอาจเป็นจริงได้ แม้ว่า สงครามจะผ่านมาแล้ว 1 ปี ก็ตามที

แสร้งว่า เล่าโลก

สี จิ้นผิง ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีจีนสมัยที่ 3 อย่างเป็นทางการ พร้อมเปิดตัวทีมผู้บริหารชุดใหม่

เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2566 เป็นอีกวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทย เมื่อสมาชิกสภาประชาชนแห่งชาติ (NPC) ซึ่งเป็นรัฐสภาของจีน จำนวน 2,952 คน จาก 3,000 คน ลงคะแนนเสียงให้ นาย สี จิ้นผิง วัย 69 ปี รั้งตำแหน่งประธานาธิบดีจีน เป็นสมัยที่ 3 เป็นวาระ 5 ปี มติดังกล่าวทำให้เขากลายเป็นประธานาธิบดีที่ดำรงตำแหน่งยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์จีนสมัยใหม่ หลังจากมีการเปลี่ยนรัฐธรรมนูญเพื่อยกเลิกข้อจำกัดที่ว่าประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งได้เพียง 2 สมัยเท่านั้น

ทั้งนี้เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม ปีที่แล้ว เขาก็เพิ่งได้รับเสียงสนับสนุนอย่างเป็นทางการให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีน และประธานคณะกรรมการการทหารกลางของประเทศ (เทียบเท่าตำแหน่งจอมทัพ) เป็นสมัยที่ 3 เช่นกัน NPC ยังได้ลงมติเลือกผู้นำตำแหน่งอื่นๆ ของจีน ประกอบไปด้วย นายหาน เจิ้ง ได้รับเลือกเป็นรองประธานาธิบดีคนใหม่ ส่วนนายจ้าว เล่อจี เป็นประธานรัฐสภาคนใหม่ และนาย หลี่ เฉียง เลขาธิการพรรคฯประจำนครเซี่ยงไฮ้ ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรีจีนคนใหม่ ประธานาธิบดี สี จิ้นผิง กล่าวต่อที่ประชุมว่า “จีนต้องมีความกล้าที่จะต่อสู้ในขณะประเทศเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งและซับซ้อนทั้งในภูมิภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ”

IN ทรนด ไม่มี OUT

“ไหว้พระ 9 วัด รับปีใหม่ไทย ในเทศกาลสงกรานต์”

ธนกฤต กุลวสุพล

เทศกาลสงท่ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ในแบบสากลเพิ่งจะผ่านพ้นไป ได้ไม่นานพร้อมกับการเริ่มต้น พ.ศ.2566 หรือ ค.ศ.2023 และเมื่อวารสาร “ตาสว่าง” ฉบับนี้อยู่ในมือผู้อ่านก็เป็นวาระที่เทศกาล “ปีใหม่ไทย” เวียนมาถึงอีกครั้งหนึ่ง

โดยเดือนเมษายนของทุกปี ไม่เพียงแต่จะเป็นช่วงเวลาแห่งความสุข ประกอบด้วยวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ วันครอบครัว เท่านั้น หากยังมี “วันขึ้นปีใหม่” แบบไทย รวมอยู่ด้วยโดยนับเป็นวันเดียวกับวันสงกรานต์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติ

เยาวชนรุ่นใหม่อาจสงสัยว่าวันปีใหม่ไทยมีความเป็นมาอย่างไร ผู้เขียนขออธิบายว่า แต่เดิมนั้นประเทศไทยถือเอาวันที่ 1 เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ โดยเริ่มต้นเป็นครั้งแรกเมื่อ 1 เมษายน 2432 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5

จนกระทั่งถึงเดือนธันวาคม ปี 2483 ประเทศไทยในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 8 จึงมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันขึ้นปีใหม่แบบสากล โดยรัฐบาลภายใต้การนำของจอมพล ป.พิบูลสงคราม ประกาศให้วันที่ 1 มกราคม 2484 นับเป็นวันปีใหม่ในแบบสากลของประเทศไทยเป็นครั้งแรก

แม้วันที่ 1 มกราคม จะกลายเป็นวันขึ้นปีใหม่แบบสากลของไทย ตั้งแต่บัดนั้นจวบจนปัจจุบัน แต่วันขึ้นปีใหม่แบบไทยยังคงดำรงอยู่ โดยที่วันสงกรานต์ซึ่งตรงกับวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี ถือเป็น “วันขึ้นปีใหม่ไทย” ซึ่งเป็นวันเริ่มต้นเทศกาลสงกรานต์และมีกิจกรรมต่างๆ มากมายที่สืบสานต่อเนื่องกันมา ไม่ว่าจะเป็นการรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ การเข้าวัดทำบุญ ตักบาตร การก่อพระเจดีย์ทราย การรื่นเริงวันสงกรานต์ ฯลฯ

และแน่นอนว่า การเข้าวัดไหว้พระขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นสิ่งที่จะขาดเสียมิได้ แม้หลายคนอาจจะมีโอกาสได้ตระเวนไหว้พระ 9 วัด ในช่วงเทศกาลปีใหม่แบบสากล 1 มกราคมมาแล้ว แต่สำหรับบางคน ที่พลาดโอกาสนั้น ผู้เขียนขอแนะนำวัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร รวม 9 วัด ที่สามารถเดินทางไปได้อย่างต่อเนื่องในบริเวณใกล้เคียงกัน เพื่อให้ทุกท่านได้เดินทางไปในช่วงวันปีใหม่ไทยดังต่อไปนี้

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือ ที่เรียกกันติดปากว่า “วัดพระแก้ว” ตั้งอยู่บริเวณสนามหลวง ถนนหน้าพระลาน เขตพระนคร เป็นพระอารามที่ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้น ในบริเวณพระบรมมหาราชวังตามประเพณีที่มีมาแต่สมัยโบราณ เพื่อความสะดวกเวลาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบำเพ็ญพระราชกุศลตามราชประเพณี และเพื่อเป็นที่บรรจุพระอัฐิอายุ ของพระเจ้าแผ่นดินและเจ้านายในราชสกุล อีกทั้งยังใช้เป็น ที่ประกอบพิธีสำคัญ อาทิ พิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา เป็นต้น

พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม สร้างขึ้นแต่ครั้ง รัชกาลที่ 1 เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปมหาณิรัตนปฏิมากร พระแก้วมรกต

นอกจากนี้ภายในวัดพระแก้วยังมีสิ่งสำคัญอีกหลายอย่าง ได้แก่ พระมณฑป สร้างในสมัยรัชกาลที่ 1 เป็นที่ประดิษฐาน พระไตรปิฎกฉบับทอง โดยผู้พระไตรปิฎกประดับมุกอย่างสวยงาม ปราสาทพระเทพบิดร ซึ่งเริ่มสร้างสมัยรัชกาลที่ 4, 5 ใน พ.ศ.2439 ต่อมาเกิดไฟไหม้จึงมีการบูรณะเสร็จในสมัยรัชกาลที่ 6 พระศรีรัตนเจดีย์ สร้างในสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ.2398 มีเจดีย์องค์เล็ก อยู่ภายในประดิษฐานพระบรมธาตุ แต่สิ่งที่เป็นที่กล่าวขาน ในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติคือ ภายในวัดพระแก้วมีสถาปัตยกรรม ไทย และการประดับตกแต่งบริเวณสถานที่อย่างวิจิตร โดยเฉพาภาพจิตรภาพฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์ บนผนัง พระระเบียงที่โอบล้อมบริเวณวัดทั้ง 4 ด้าน ซึ่งทุกคนต้องเข้ามาชม ไม่ว่าจะรู้จักเรื่องรามเกียรติ์หรือไม่ก็ตาม

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม หรือวัดโพธิ์ ตั้งอยู่บริเวณ หลังพระบรมมหาราชวัง ถนนสนามไชย แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร วัดนี้มีความเป็นมาตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 ทรงสร้างพระบรมมหาราชวัง แล้ว โดยทรงพระราชทานพระราชทรัพย์บูรณะวัดโบราณที่อยู่ ใกล้กับเขตพระบรมมหาราชวัง ซึ่งเรียกกันว่า วัดโพธาราม และโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระเจดีย์องค์หนึ่งบรรจุพระพุทธรูป พระศรีสรรเพชญ์ซึ่งอัญเชิญมาจากกรุงศรีอยุธยา

ต่อมาใน พ.ศ.2377 รัชกาลที่ 3 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้บูรณะ พระเจดีย์เก่าสมัยรัชกาลที่ 1 แล้วกรุด้วยกระเบื้องเคลือบสีเขียว แล้วพระราชทานนามพระเจดีย์ตามรูปว่า “พระมหาเจดีย์ ศรีสรรเพชญ์ดาญาณ” แล้วจารึกบทกวีนิพนธ์ทั้งสมัยอยุธยา และกรุงรัตนโกสินทร์ลงบนแผ่นศิลาติดไว้ในบริเวณพระอุโบสถ และทรงสร้างเจดีย์ใหญ่อีกองค์หนึ่งเพื่ออุทิศถวายพระบาท สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยชื่อ “พระมหาเจดีย์ดิลกธรรม กนิธาน” ในปัจจุบันวัดพระเชตุพนฯ เปิดอบรมเผยแพร่วิชาแพทย์ แผนโบราณ เมื่อสำเร็จการอบรมมีการสอบเพื่อรับใบประกอบ โรคศิลป์จากกระทรวงสาธารณสุข

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ตั้งอยู่บนถนนเฟื่องนคร เขตพระนคร เป็นพระอารามหลวงชั้นเอกชนิดราชวรวิหาร 1 ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเป็นวัดประจำรัชกาลเมื่อ พ.ศ. 2412 โดยมีพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าประดิษฐวรการ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงสรรพสาตรศุภกิจ และเจ้าพระยาธรรมาธิกรณาธิบดี (หม่อมราชวงศ์ปุ้ม มาลากุล) เป็นผู้อำนวยการก่อสร้าง มีลักษณะผสมระหว่างสถาปัตยกรรมไทยกับสถาปัตยกรรมตะวันตก คือ ลักษณะภายนอกเป็นสถาปัตยกรรมไทย ส่วนภายในออกแบบ ตกแต่งอย่างตะวันตก และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน นามว่าวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม หมายถึงวัดที่พระมหากษัตริย์ทรงสร้าง

วัดสุทัศนเทพวราราม อยู่บริเวณเสาชิงช้า ตรงข้ามศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร แขวงเสาชิงช้า เขตพระนคร ชื่อเดิมตั้งแต่เริ่มสร้างวัดในปี พ.ศ.2350 ปลายสมัยรัชกาลที่ 1 คือ “วัดมหาสุทธาราม” โดยมีพระราชประสงค์ที่จะทรงสร้างให้เป็นวัดกลางเมือง เขตพระนคร มีวิหารสูงใหญ่เท่ากับวัดพนัญเชิงของกรุงศรีอยุธยา มีพระศรีศากยมุนีที่อัญเชิญมาจากวิหารหลวงของวัดมหาธาตุของกรุงสุโขทัยประดิษฐานอยู่ การสร้างวัดมหาสุทธาราม เสร็จสมบูรณ์ในรัชกาลที่ 3 พ.ศ.2390 และได้รับพระราชทานนามใหม่ว่า “วัดสุทัศนเทพวราราม”

ภายในวัดบริเวณลานตรงมุมพระระเบียงด้านขวาประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์รัชกาลที่ 8 (ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ปั้นพระพักตร์ และนายไพฑูริย์ เมืองสมบูรณ์ ปั้นพระวรกาย) พระวิหารพระศรีศากยมุนี ถ่ายทอดแบบมาจากพระวิหารพระมงคลบพิตรกรุงศรีอยุธยา

พระอุโบสถสร้างในสมัยรัชกาลที่ 3 ประดิษฐาน พระพุทธตรีโลกเชษฐเป็นพระประธานปางมารวิชัย นับเป็นพระประธานที่ใหญ่กว่าพระที่หล่อในกรุงรัตนโกสินทร์องค์อื่นๆ โดยมีหน้าตักกว้าง 10 ศอก 8 นิ้ว พระอุโบสถนี้นับว่ายาวที่สุดในประเทศไทย

วัดนี้มีมหาสีมาอันเป็นเสาศิลาจำหลักยอดเป็นรูปเสมาธรรมจักร 8 เสา ตั้งเป็นสีมาที่กำแพง 8 ทิศ ทั้งนี้คำว่า “ราชบพิธ” หมายถึง พระอารามที่พระเจ้าแผ่นดินทรงสร้าง บพิธ คำนี้มาจากภาษาบาลีคือ ปวิระ ที่แปลว่าสร้าง ส่วน “สถิตมหาสีมาราม” หมายถึง พระอารามซึ่งมีสีมากว้างใหญ่ เป็นมหาสีมาล้อมรอบอาณาเขตของวัด

วัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร ตั้งอยู่บนถนนอิสราภาพ 28 อรุณเขตบางกอกใหญ่ สร้างในสมัย กรุงศรีอยุธยาคุณั้นเป็น วัดราชบุรุษ เรียกว่า วัดเจ็สวัง หรือ แจ้สวัง หรือเจ้าสวัง หรือ วัดซวัง เพราะตั้งตามชื่อของเศรษฐีชาวจีนผู้สร้าง คือ นายหง ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี วัดหงส์รัตนาราม ราชวรวิหาร ถือเป็นวัดที่มีสำคัญอย่างมาก นอกจากตั้งติดกับพระบรมราชวังที่ประทับของพระเจ้าแผ่นดินแล้ว ในปี พุทธศักราช 2314 สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ทรงเป็นเอกอภิมภก บูรณปฏิสังขรณ์ วัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร และทรงสร้อย นามวัดอย่างเป็นทางการว่า วัดหงษ์อ่าวาวิหาร ทรงสร้างพระ อุโบสถหลังใหม่ขึ้นที่หน้าพระอุโบสถหลังเก่า ทรงสร้างศาลา โรงธรรมขนาดเท่าพระอุโบสถขึ้นทางด้านหน้า ทรงสร้างกุฏิ และเสนาสนะอื่นๆ

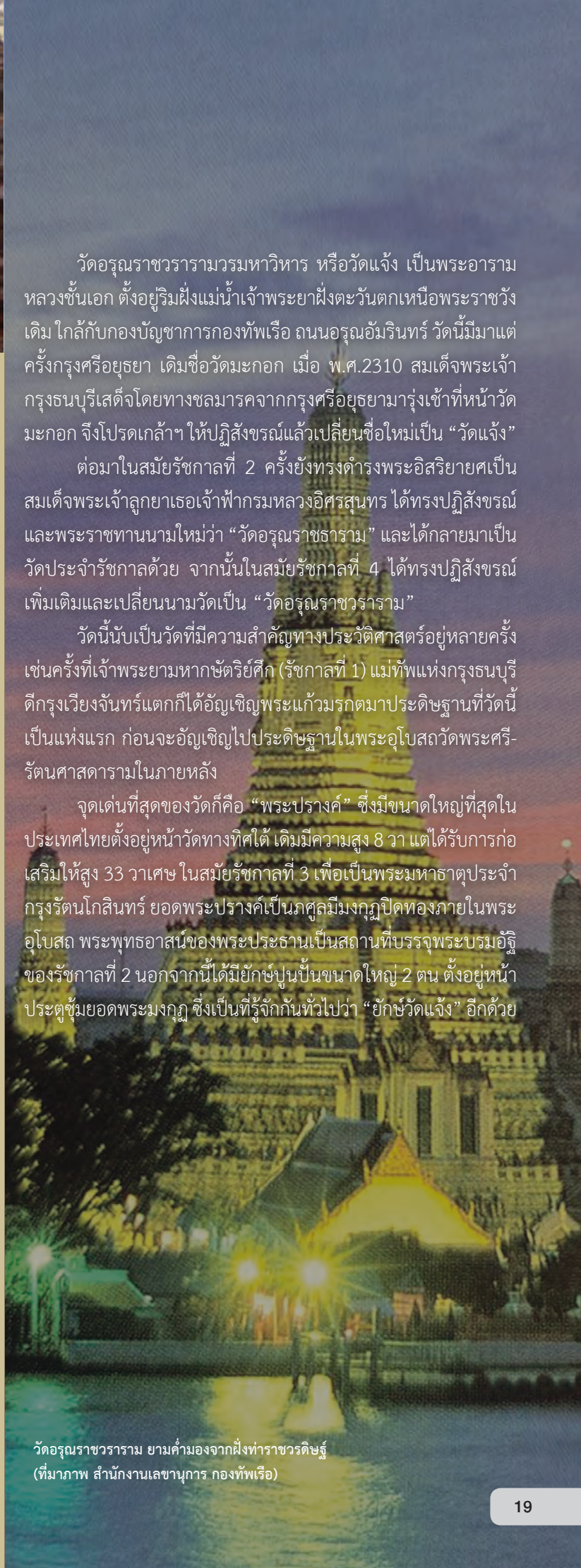
วัดหงษ์อ่าวาวิหาร แห่งนี้ อยู่ในราชปถัมภ์ของ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี มาตลอดรัชสมัยของพระองค์ และพระองค์ มักเสด็จมานั่งวิปัสสนากรรมฐานในพระอุโบสถหลังว่างจาก พระภารกิจเสมอ จึงนับว่าเป็นวัดที่มีความเจริญรุ่งเรือง และ สวยงามวัดหนึ่งในยุคสมัยนั้น ด้วยพระมหากษัตริย์คุณ ประชาชน ในละแวกใกล้เคียงจึงพร้อมใจกันสร้างศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน มหาราชขึ้นที่ริมคลองคูวัดเชิงสะพานข้ามคลองหน้าวัด ด้านทิศ ตะวันตก เพื่อถวายเป็นพระราชอนุสรณ์เป็นแห่งแรก และปรากฏ เป็นที่สักการะเคารพของประชาชนในท้องถิ่นแต่บัดนั้น เป็นต้นมา คือ “ศาลเจ้าพ่อตากวัดหงส์ฯ”

จนถึงเวลาแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ในปีพุทธศักราช 2333 สมเด็จพระลูกยาเธอกรม ขุนอินทรพิทักษ์ (เจ้าจ้อย) ใน สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้เสด็จ ผนวช ณ วัดหงษ์อ่าวาวิหาร (วัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร) นี้ เมื่อพระชนม์ครบอุปสมบท ตลอดจนพระราชนิกุล และเข้าได้สำนัก ล้วนแต่อุปสมบทวัดแห่งนี้เกือบทั้งสิ้น และนอกจากนี้ สมเด็จพระอัครมเหสี (หมอกกลาง) กรมหลวงบาทบริจาสนอน และพระเจ้าน้องนางเธอ กรมหลวงเทวินทร์สุดา ได้เสด็จบำเพ็ญกุศล ฟังเทศน์ ถือนิสสัยธรรมที่วัดนี้

วัดอรุณราชวรารามมหาวิหาร หรือวัดแจ้ง เป็นพระอาราม หลวงชั้นเอก ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตกเหนือพระราชวัง เดิม ใกล้กับกองบัญชาการกองทัพเรือ ถนนอรุณอมรินทร์ วัดนี้มีมาแต่ ครั้งกรุงศรีอยุธยา เดิมชื่อวัดมะกอก เมื่อ พ.ศ.2310 สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเสด็จโดยทางชลมารคจากกรุงศรีอยุธยามารุ่งเช้าที่หน้าวัด มะกอก จึงโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์แล้วเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “วัดแจ้ง” ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 2 ครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้ากรมหลวงอิศรสุนทร ได้ทรงปฏิสังขรณ์ และพระราชทานนามใหม่ว่า “วัดอรุณราชอาราม” และได้กลายมาเป็น วัดประจำรัชกาลด้วย จากนั้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้ทรงปฏิสังขรณ์ เพิ่มเติมและเปลี่ยนนามวัดเป็น “วัดอรุณราชวราราม”

วัดนี้นับเป็นวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อยู่หลายครั้ง เช่นครั้งที่เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก (รัชกาลที่ 1) แม่ทัพแห่งกรุงธนบุรี ติกรุงเวียงจันทร์แตกก็ได้อัญเชิญพระแก้วมรกตมาประดิษฐานที่วัดนี้ เป็นแห่งแรก ก่อนจะอัญเชิญไปประดิษฐานในพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดารามในภายหลัง

จุดเด่นที่สุดของวัดก็คือ “พระปรางค์” ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดใน ประเทศไทยตั้งอยู่หน้าวัดทางทิศใต้ เดิมมีความสูง 8 วา แต่ได้รับการก่อ เสริมให้สูง 33 วาเศษ ในสมัยรัชกาลที่ 3 เพื่อเป็นพระมหาธาตุประจำ กรุงรัตนโกสินทร์ ยอดพระปรางค์เป็นภคสัญลักษณ์ปิดทองภายในพระ อุโบสถ พระพุทธรูปของพระประธานเป็นสถานที่บรรจุพระบรมอัฐิ ของรัชกาลที่ 2 นอกจากนี้ได้มียักษ์ปูนปั้นขนาดใหญ่ 2 ตน ตั้งอยู่หน้า ประตูซุ้มยอดพระมงกุฎ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ยักษ์วัดแจ้ง” อีกด้วย

วัดอรุณราชวราราม ยามค่ำมองจากฝั่งท่าราชวรดิษฐ์ (ที่มาภาพ สำนักงานเลขานุการ กองทัพเรือ)

วัดระฆังโฆสิตาราม ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย เป็นพระอารามหลวง ชั้นโท ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงข้ามกับท่าช้างวังหลวง เดิมชื่อวัดบางว่าใหญ่ เป็นวัดโบราณมีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา ในสมัยกรุงธนบุรีสมเด็จพระเจ้าตากสินทรงอาราธนาพระเถระมาประชุมและชำระพระไตรปิฎกที่วัดแห่งนี้

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 1 ทรงโปรดให้ขุดสระแล้วรื้อพระตำหนักและห้องนั่งที่ทรงปลูกไว้ทางด้านตะวันตกของพระอุโบสถเก่า (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งพระวิหาร) ปลูกลงในสระ ทำหอไตรเป็นรูปเรือสามหลังแฝด ชายคาเป็นรูปเทพพนมเรียงรายเป็นระยะ ภายในมีจิตรกรรมที่สำคัญหลายแห่งทั้งบานประตู และฝาผนัง รวมทั้งตู้พระไตรปิฎกขนาดใหญ่สมัยกรุงศรีอยุธยาประดิษฐานไว้ในห้องด้านเหนือและห้องด้านใต้ วัดนี้เป็นที่ประทับของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) สมเด็จพระสังฆราชในสมัยรัชกาลที่ 4 ซึ่งเป็นพระเถระผู้ทรงเกียรติคุณวิद्याคุณโด่งดังมากที่สุดในอดีตตลอดจนปัจจุบัน วัดระฆังโฆสิตารามรวมมหาวิหารได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานสำคัญของชาติเมื่อ พ.ศ.2492

วัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร ตั้งอยู่ในแขวงวัดกัลยา เขตธนบุรี เป็นพระอารามหลวงชั้นโท เดิมบริเวณนี้เรียกว่า หมู่บ้านกุฎีจีน เจ้าพระยานิกรบดินทร์ (โต กัลยาณมิตร) ได้อุทิศบ้านและที่ดินสร้างขึ้นเป็นวัดในสมัยรัชกาลที่ 3 ได้รับพระราชทานนามว่า “วัดกัลยาณมิตร” พร้อมกับทรงสร้างพระวิหารหลวงและพระประธานพระราชทาน

องค์พระประธานนี้ ต่อมาได้รับพระราชทานนามจากรัชกาลที่ 4 ว่า “พระพุทธไตรรัตนนายก” ซึ่งเป็นที่นิยมนับถืออย่างยิ่งสำหรับชาวไทยเชื้อสายจีน มีชื่อเรียกตามแบบจีนว่า “ชำปาฮุดกง” หรือชำปอกง เมื่อถึงเทศกาลงานวัดในวันสิ้นเดือน 9 ของทุกปี บรรดาชาวไทยเชื้อสายจีนจะร่วมกันจัดงานนมัสการ นอกจากนี้ภายในวัดยังมีหอพระธรรมมณเฑียรเถลิงพระเกียรติ ซึ่งรัชกาลที่ 4 โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2408 เป็นสถานที่เก็บพระไตรปิฎกและพระคัมภีร์ต่างๆ

วัดชนะสงคราม ตั้งอยู่เหนือคลองโรงใหม่ ริมถนนจักรพงษ์ (สะพานเสี้ยว) แต่เดิมอยู่กลางทุ่งนา จึงเรียกว่า วัดกลางนา เป็นวัดสมัยก่อนกรุงรัตนโกสินทร์ สมเด็จพระเจ้าบรมมหาสุรสิงหนาท ทรงสถาปนาวัดนี้ขึ้นมาใหม่ และรัชกาลที่ 1 โปรดเกล้าฯ ให้เป็นวัดพระสงฆ์ฝ่ายรามัญ เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ทหารรามัญในกองทัพของสมเด็จพระเจ้าบรมมหาสุรสิงหนาท ซึ่งร่วมในการสู้รบกับพม่า ชาวบ้านนิยมเรียกกันว่า “วัดตองปุ” ตามแบบวัดตองปุในสมัยอยุธยา

ต่อมาเมื่อกองทัพไทยมีชัยชนะต่อกองทหารข้าศึก จึงพระราชทานนามใหม่ว่า “วัดชนะสงคราม” ทั้งนี้ในสมัยรัชกาลที่ 5 และสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ทรงอัญเชิญพระอัฐิของเจ้านายฝ่ายพระราชวังบวร สถานมงคลทั้งสิ้นมาประดิษฐานไว้ในโบสถ์วัดชนะสงครามเพื่อให้เหมาะสมแก่พระเกียรติยศ

วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร (เดิมชื่อว่า วัดใหม่) เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก ชนิดราชวรวิหาร ตั้งอยู่ริมถนนบวรนิเวศ และถนนพระสุเมรุ แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร เดิมชื่อ “วัดใหม่” สถาปนาขึ้นโดยสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพกรมพระราชวังบวรสถานมงคลในรัชกาลที่ 3 พระอารามนี้เคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระสังฆราชไทยถึง 4 พระองค์ และเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาของสงฆ์แห่งแรกในประเทศ

พระประธานในพระอารามนี้มีความแตกต่างจากวัดอื่นๆ โดยทั่วไป คือ มีพระประธาน 2 องค์ และล้วนมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่โบราณ ได้แก่ พระพุทธชินสีห์ ซึ่งอัญเชิญมาจากวิหารทิศเหนือ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก โดยอัญเชิญมาตั้งองค์ราวปี พ.ศ. 2373 และพระสุวรรณเขต หรือ “พระโต” หรือ หลวงพ่อเพชร พระประธานองค์ใหญ่ที่ประดิษฐานไว้เบื้องหลังพระพุทธชินสีห์ เป็นพระประธานองค์แรกของอุโบสถวัดนี้ ซึ่งสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพอัญเชิญมาจากวัดสระตะพาน จังหวัดเพชรบุรี

ทั้งหมดนี้คือข้อมูลโดยสังเขปที่รวบรวมมาให้พุทธศาสนิกชนผู้มีจิตศรัทธา สำหรับเข้าสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานอยู่ในทั้ง 9 วัดที่กล่าวมาในช่วงเทศกาลปีใหม่ไทยหรือไม่ว่าจะอยู่ในช่วงเวลาใด ทั้งนี้ก็เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อตนเอง และเป็นขวัญกำลังใจในการดำเนินชีวิตไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้โดยไมย่อท้อ

“พระมหากษัตริย์ผู้ทรงห่วงใย ทุกข์ยากของประชาชน” พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ชนกฤต กุลวสุพล

หลังจากพระราชพิธีบรมราชาภิเษกซึ่งมีขึ้นระหว่างวันที่ 4-6 พฤษภาคม 2559 และนับเป็นพระราชพิธีบรมราชาภิเษกครั้งที่ 10 ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงประกอบพระราชกรณียกิจนันทนาการ เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่พสกนิกรชาวไทยมาอย่างต่อเนื่อง

ยิ่งไปกว่านั้นในทุกครั้งที่เกิดเหตุร้ายจาก ไม่ว่าจะป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภัยคุกคามจากโรคระบาด และวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่นำมาซึ่งการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน พระองค์ไม่เคยทอดทิ้งประชาชนชาวไทย ทั้งนี้ทรงพระราชทานความช่วยเหลือในทุกรูปแบบ อีกทั้งยังพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและเยียวยาผู้สูญเสีย ตลอดจนผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์เหล่านั้น

หนึ่งในความเป็นไปดังกล่าวก็คือ เหตุการณ์สะเทือนขวัญเมื่อคนร้ายซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจนายหนึ่งใช้อาวุธปืนกราดยิงทำร้ายเด็กและประชาชนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลอุทัยสวรรค์ จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2565 ทำให้มีเด็กผู้บริสุทธิ์ต้องเสียชีวิต เช่นเดียวกับชาวบ้านเคราะห์ที่เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บจำนวนมาก

เมื่อทรงรับรู้ถึงโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้น ไม่เพียงแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ “พลเอกสรยุทธ จุลานนท์” ประธานองคมนตรีและคณะองคมนตรี เดินทางไปเยี่ยมผู้ได้รับบาดเจ็บทุกรายอย่างเร่งด่วนเท่านั้น แต่พระองค์พร้อมด้วย “สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี” ยังเสด็จฯ เป็นการส่วนพระองค์ไปทรงเยี่ยมผู้ได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ความรุนแรงที่โรงพยาบาลหนองบัวลำภู และโรงพยาบาลอุดรธานี พร้อม

พระราชทานขวัญกำลังใจแก่ครอบครัวผู้สูญเสียจากเหตุการณ์ดังกล่าว

และที่นำมาซึ่งความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ก็คือ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับผู้ได้รับบาดเจ็บไว้เป็นคนไข้ในพระบรมราชานุเคราะห์ รับศพผู้เสียชีวิตไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์และพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษอีกด้วย

ทั้งนี้ในวันที่ 7 ตุลาคม 2565 สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ได้รายงานว่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี เสด็จพระราชดำเนินเป็นการส่วนพระองค์ ทรงเยี่ยมและพระราชทานกำลังใจให้กับผู้บาดเจ็บและครอบครัวผู้สูญเสียชีวิตที่จังหวัดหนองบัวลำภู

จากนั้นพระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ครอบครัวผู้เสียชีวิต เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพื่อพระราชทานกำลังใจแก่ครอบครัวผู้สูญเสีย ณ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู พร้อมทรงมีพระราชปฏิสันถารพระราชทานกำลังใจ ความว่า ในการนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี เสด็จฯ ไปทรงเยี่ยมผู้บาดเจ็บรวม 5 ราย ในห้องไอซียู รวมทั้งกลุ่มญาติผู้ได้รับบาดเจ็บและครอบครัวผู้เสียชีวิต ซึ่งมาเฝ้ารับเสด็จฯ หน้าห้องรังสีวินิจฉัย นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

บันทึกไว้ให้จดจำ

“วันนี้มาเยี่ยมเยียนและมาให้กำลังใจ รู้สึกเสียใจ รู้สึกเศร้าสลดมากที่มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น มีความรู้สึกร่วมในความเศร้าโศกเสียใจก็ไม่ทราบจะอธิบายอย่างไรให้เข้าใจก็มีความรู้สึกร่วมเป็นเหตุที่ไม่ดีเกิดขึ้น ถ้าเผื่อมีอะไรเดือดร้อนลำบากก็จะให้ความสะดวกช่วยเหลือดูแล

ขอแสดงความเสียใจ และคงไม่มีคำไหนมาแทนคำว่าเสียใจได้ ก็ขอให้กำลังใจกับพวกเราที่จะเข้มแข็งเพื่อให้วิญญาณน้องๆ เขามีความสบายใจว่าญาติและครอบครัวจะอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง มีชีวิตต่อไป

เมื่อถึงเวลาที่จะได้มีการสวดมนต์และมีการทำบุญเพื่อให้อุทิศส่วนกุศลให้น้องๆ ที่จากไป ในเวลาเดียวกันก็จะได้เป็นการบำรุงขวัญกำลังใจของพวกเรา ก็เสียใจที่เรื่องราวมันเกิดแต่มันก็เกิดตอนนี้จะทำอย่างไรให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ เพื่อจะได้ให้มีกำลังใจกันต่อไป”

พระราชกระแสรับสั่ง เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

ไม่เพียงเท่านั้น พระองค์ยังทรงตระหนักในสถานการณ์โรคอุบัติใหม่ที่เกิดขึ้นทั่วโลกและคร่าชีวิตของผู้ป่วยทุกเพศทุกวัย จึงได้ทรงนำพาคคนไทยในการรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันอาทิตย์ที่ 1 มกราคม 2566 รายงานไว้ว่า...

ย้อนไปในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของอย่างหนักของไวรัสโควิด-19 ทรงห่วงใยในสุขภาพพลานามัยของพสกนิกรยิ่ง นอกจากนี้พระราชทานกำลังใจให้ประชาชนยังทรงนำพาคคนไทยและประเทศไทยก้าวผ่านวิกฤติโควิด-19 ไปด้วยดี โดยพระราชทานพระบรมราโชบายในการดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อควบคุมยับยั้งการแพร่ระบาดของโควิด-19

และเมื่อทรงคาดการณ์ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 จะไม่จบลงในวันเร็ววัน ก็ได้พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์สมทบทุนจัดหาอุปกรณ์การแพทย์ให้โรงพยาบาลและสถานที่ต่างๆ เพื่อรับมือและยับยั้งการแพร่ระบาดของโควิด-19 อีกทั้งมีพระราชดำริให้จัดทำ “ถุงพระราชทานกำลังใจ” เป็นตัวแทนสายธารความรักความห่วงใยส่งไปถึงประชาชน ตลอดจนบุคลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทั่วประเทศ ที่ร่วมปฏิบัติ

หน้าที่อย่างเหน็ดเหนื่อยเพื่อดูแลรักษาผู้ป่วยโควิด ยามใดที่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยอ่อนล้า ขอให้นึกถึงพระราชดำรัสของพระองค์...

“อย่างที่บอกว่าประชาชนมีความสุข ประเทศมีความมั่นคง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นปัญหาต้องมีอุปสรรคต้องมีเสมอ แต่ถ้าเรามีความมั่นคงมีความอยากให้ประชาชนมีความสุข มีทัศนคติที่ดี ประชาชนก็มีความสุข พวกเราก็มีความสุขเพราะเราก็คือประชาชน...”

และหากย้อนกลับไปยังเหตุการณ์ที่โด่งดังไปทั่วโลกเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2561 ซึ่งทีมฟุตบอลเยาวชนหมูป่า รวม 12 คน และโค้ช 1 คน ติดอยู่ในถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอน ทำให้ทุกฝ่ายต้องระดมกำลังกันในการให้ความช่วยเหลืออย่างสุดความสามารถ

ในช่วงเวลาดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด โดยมอบหมายให้องคมนตรีเป็นผู้แทนพระองค์เดินทางมาปักหลักอยู่ในศูนย์ช่วยเหลือตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้าย รวมทั้งยังได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ในการจัดหาอุปกรณ์จำเป็นสำหรับนักดำน้ำ ออกซิเจนแบบท่อคู่ เพื่อช่วยเพิ่มชั่วโมงการปฏิบัติงานใต้น้ำ ให้แก่นักดำน้ำซึ่งอุปกรณ์ดังกล่าวต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

จนในที่สุดภารกิจกู้ภัยที่ถ้ำหลวงฯ ก็สำเร็จลุล่วงนำความ
ปิติยินดีมาสู่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศและนานาชาติที่ติดตาม
ปฏิบัติการจากทั่วทุกมุมโลก

ไม่เพียงแต่เรื่องราวเบื้องต้นเท่านั้น แต่พระมหากษัตริย์คุณ
ของพระองค์ยังแผ่ไพศาลไปยังเจ้าหน้าที่ทหารตำรวจผู้อุทิศชีวิต
เลือดเนื้อในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติเสมอมา

โดยในทุกครั้งที่มีการสูญเสียชีวิตและบาดเจ็บของเจ้าหน้าที่
ไม่ว่าจะเป็นทหาร ตำรวจ อาสาสมัครโดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ รวมทั้งความสูญเสียจากกรณีเรือรบอัปปางเมื่อ
วันที่ 18 ธันวาคม 2565

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทาน
พวงมาลาให้แก่ผู้สละชีพเหล่านั้น และพระราชทานกระเช้าเยี่ยม
แก่ผู้ได้รับบาดเจ็บโดยมอบหมายให้ผู้แทนพระองค์อัญเชิญสิ่งของ
พระราชทานเหล่านั้นไปมอบให้แก่ทายาทและครอบครัวของ
ผู้สละชีพเหล่านั้น

ในฐานะพลกนิกรชาวไทยผู้จงรักภักดี ผู้เขียนขอเชิญชวน
ผู้อ่านทุกท่านร่วมรำลึกในพระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุดมิได้
พร้อมตั้งจิตอธิษฐานขอให้พระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

องคมนตรี เป็นผู้แทนพระองค์
มอบสิ่งของพระราชทานและแจกันดอกไม้แก่พลกนิกร

มูลนิธิสายใจไทย “ของขวัญพระราชทาน”

เนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพ
สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี

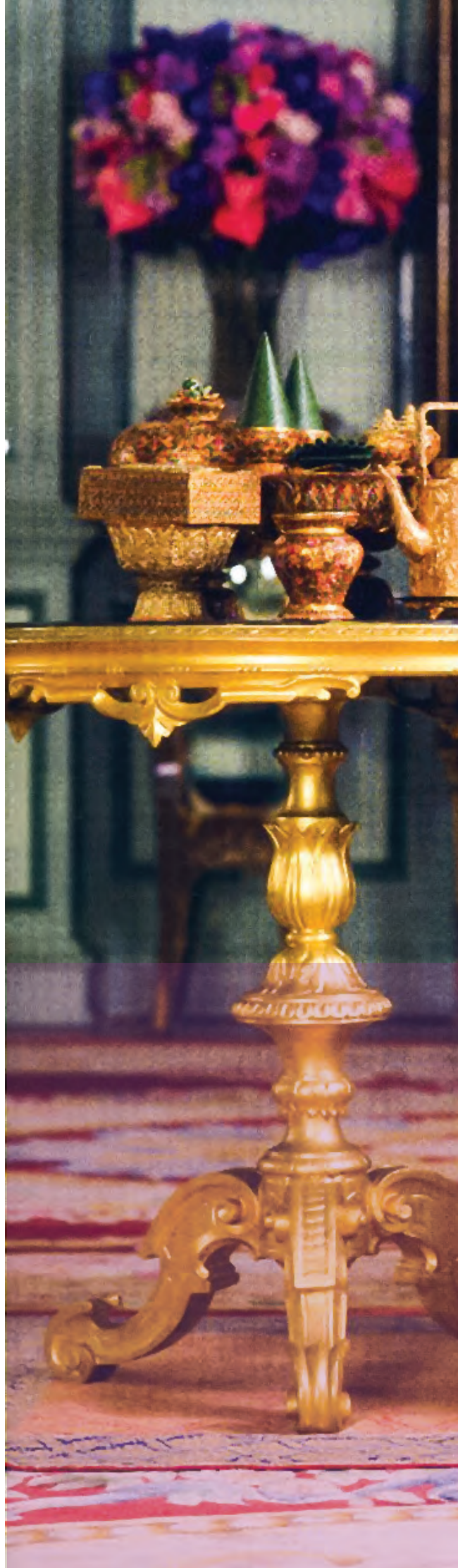
โดย ธิกิพงษ์ จิตานุกพงศ์

วันที่ 2 เมษายน ของทุกปี คนไทยทั้งประเทศต่างมีความรู้สึกปิติยินดีด้วยเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยเมื่อวันเสาร์ที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2498 พระองค์เสด็จพระราชสมภพ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เป็นสมเด็จพระเจ้าลูกเธอพระองค์ที่ 3 ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 และได้รับการถวายพระนามจากสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ว่า สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุตาทิติวัดมานาคูลโสภากศย์ พร้อมทั้งประทานคำแปลว่า “นางแก้ว” อันหมายถึงหญิงผู้ประเสริฐ และมีพระนามที่ข้าราชการบริพารเรียกทั่วไปว่า ทูลกระหม่อมน้อย

กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงเริ่มเข้ารับการศึกษาระดับอนุบาลที่โรงเรียนจิตรลดา ภายในพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต เมื่อ พ.ศ. 2501 จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน พ.ศ. 2515 ทรงสอบไล่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแผนกศิลปะด้วยคะแนนสูงสุดของประเทศ สร้างความปลื้มปิติยินดีแก่พสกนิกรชาวไทยอย่างยิ่ง

จากนั้นพระองค์ทรงสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ณ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับเป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้าพระองค์แรกที่ทรงเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในประเทศ จนกระทั่ง พ.ศ. 2520 พระองค์ทรงสำเร็จการศึกษา ได้รับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง เหรียญทอง ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.98

นอกจากนี้ในบันทึกพระราชประวัติของพระองค์มีหลายตอนที่สะท้อนถึงมุมมองและทัศนคติของพระองค์ที่นับเป็นแบบอย่างให้คนไทยสมควรยึดถือเป็นแนวทาง อาทิ บางตอนจากวิชาเรียงความซึ่งพระองค์ทรงพระอักษรไว้เมื่อครั้งทรงศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

“...เคยมีผู้ถามข้าพเจ้าว่า คำว่า ‘ความสุข’ นั้น ในทัศนะของข้าพเจ้า คืออะไร ขณะนั้นหลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้ายังไม่พร้อมที่จะตอบคำถามนี้ เพราะไม่เคยคิดเลยว่า ตนเองมีความสุขหรือทุกข้ออย่างไร จึงตอบเขาแต่เพียงสั้นๆ ว่า ความสุขคือการกระทำใดๆ ก็ได้ที่ดีและไม่บังเกิดผลเสียที่จะทำให้เกิดความทุกข์ใจ กังวลใจในการกระทำครั้งนั้น...”

ในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องกับพระสารประเสริฐว่า ความสุขที่แท้จริงนั้นไม่มีในโลก มีแต่เพียง ‘ทุกข์น้อย’ เท่านั้น... ข้าพเจ้ายังมีความเห็นเฉพาะตัวข้าพเจ้าเองว่า ความสุขของข้าพเจ้านั้น คือการทำความดี ทำประโยชน์ เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูทวาทะต่อสิ่งหรือบุคคลที่มีพระคุณ เช่น บิดามารดา ประเทศชาติ...”

เมื่อครั้งทรงพระเยาว์ (ภาพจากนิตยสาร “สารคดี”
เดือนเมษายน 2540)

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงบำเพ็ญพระองค์ให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง โดยเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎรในภูมิภาคต่างๆ อยู่เสมอ และทรงช่วยเหลือกิจการโครงการตามพระราชดำริทุกโครงการ พร้อมทรงรับพระบรมราโชบายมาทรงดำเนินการสนองพระเดชพระคุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร ในด้านต่างๆ

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ผู้ถวายงานใกล้ชิด ได้เคยกล่าวถึงกรมสมเด็จพระเทพฯ ไว้ ความว่า

“พระองค์ทรงงานครบจักรวาล พระราชกรณียกิจมีทุกด้าน ครบคลุมวิถีชีวิตมนุษย์ ดิน น้ำ ลม ไฟ จนมีคำพังเพยที่มักพูดกันถึงการทรงงานของพระองค์ว่า ทรงดูแลตั้งแต่ครรภ์มารดาไปถึงเชิงตะกอน...”

“...พระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นอย่างไร สมเด็จพระเทพฯ ทรงเป็นอย่างนั้น ทรงถอดแบบทูลกระหม่อมพ่อมาทุกอย่าง...”

ดังที่เราทุกคนคงทราบกันดีว่า ไม่มีผืนแผ่นดินไทยส่วนไหนที่กรมสมเด็จพระเทพฯ จะไม่เคยย่างพระบาทไปถึง ไม่ว่าที่นั่นจะเป็นเขาสูงหรือทุ่งกว้าง ผืนน้ำหรือพื้นราบ ที่โล่งหรือพงป่า ภูมิประเทศอันน่ารื่นรมย์ หรือตงทากได้ถุนบ้านผุพังในชนบท หรือกลางดงน้ำเนาในแหล่งเสื่อมโทรม หากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9

เสด็จฯ ไปปรากฏพระองค์อยู่ ณ.ที่ใด กรมสมเด็จพระเทพฯ ก็เสด็จฯ ตามไปด้วยไม่เคยห่าง

สมเด็จพระเทพฯ ทรงถ่ายทอดเรื่องราวการเสด็จฯ ตามทูลกระหม่อมพ่อ ในพระราชนิพนธ์ “เดินตามรอยเท้าพ่อ” ความว่า...

“ฉันเดินตามรอยเท้าอันรวดเร็วของพ่อโดยไม่หยุดผ่านเข้าไปในป่าใหญ่ นากลับ ทีบ แผลไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด มีด และ กว้างมีต้นไม้ใหญ่ใหญ่เหมือนหอคอยที่เข้มแข็ง พ่อจำ...ลูกหิวจะตายอยู่แล้วและเหนื่อยด้วย ดุซิจ๊ะ...เลือดไหลออกมาจากเท้าทั้งสองที่บาดเจ็บของลูก ลูกกลัวงู เสือ และหมา ป่า พ่อจำ...เราจะถึงจุดหมายปลายทางไหม ?

ลูกเอ๋ย....ในโลกนี้ไม่มีที่ไหนดอกไม้ที่มีความรื่นรมย์และความสบายสำหรับเจ้าทางของเรามีได้ปุ่ด้วยดอกไม้สวยสวยจงไปเถิด แม้วามันจะเป็นสิ่งที่บีบคั้นหัวใจเจ้า

พ่อเห็นแล้วว่า นามคำเนื้ออ่อนอ่อนของเจ้า เลือดของเจ้าเปรียบดั่งทับทิมบนใบหญ้าใกล้น้ำ น้ำตาของเจ้าที่ไหลต้องพุ่มไม้สีเขียว เปรียบดั่งเพชรบนมรกต

ทรงดนตรีไทยขณะเป็นนิสิตจุฬา
(ภาพจากนิตยสาร “สารคดี” เดือนเมษายน 2540)

ทรงร่วมกิจกรรมขี่จักรยานผ่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ (ภาพจากนิตยสาร “สารคดี” เดือนเมษายน 2540)

ที่แสดงความงามเต็มที่ เพื่อมนุษยชาติ จงอย่าละความกล้า เพื่อเผชิญกับความทุกข์ให้อดทนและสุขุม และจงมีความสุขที่ได้ยึดอุดมการณ์ที่มีค่า ไปเถิด...ถ้าเจ้าต้องการเดินตามรอยเท้าพ่อ...

นอกจากนี้ กรมสมเด็จพระเทพฯ ยังทรงโปรดการเขียนบทกลอนมาตั้งแต่ครั้งยังทรงพระเยาว์ หนึ่งในบทกวีพระราชนิพนธ์ที่ทรงเขียนถึง “ทูลกระหม่อมพ่อ” เรื่อง “บิดา” ใน พ.ศ.2510 มีใจความว่า

“อันบิดาเป็นผู้ให้กำเนิด แสนประเสริฐเลี้ยงลูกจนเติบใหญ่ ทั้งเลี้ยงดูอบรมบ่มจิตใจ เพื่อจะให้ลูกยาพาเจริญ อันพระคุณท่านนั้น มากล้นเหลือ ลูกที่เชื่อคำท่านนำสรรเสริญ คุณบิดานั้นมีมากเหลือเกิน ขอให้ท่านยิ่งเจริญทุกคืนวัน”

ในด้านการศึกษานั้น พระองค์ทรงรับเป็น “พระอาจารย์พิเศษ” ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โดยไม่เพียงแต่จะทำหน้าที่พระอาจารย์ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังทรงพานักเรียนนายร้อยไปทัศนศึกษาสถานที่สำคัญ รวมทั้งยังเสด็จฯ มาร่วมงานประเพณี “กู่บายซัมเมอร์” ของโรงเรียนนายร้อยซึ่งจัดขึ้นในโอกาสปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน และพระราชทานวโรกาสให้หัวหน้านักเรียนนายร้อยได้ร่วมโต๊ะเสวยทุกปี

นอกจากพระราชกรณียกิจหลากหลาย กรมสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระปรีชาสามารถทางด้านอักษรศาสตร์เป็นที่ประจักษ์ ทรงรอบรู้ภาษาจีนอย่างแตกฉานและเสด็จฯ ไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนหลายครั้ง พระองค์ทรงประพันธ์และแปลหนังสือมากมาย รวมทั้งหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน โดยทรงใช้พระนามแฝงหลายชื่อ อาทิ แวนแก้ว ที่ทรงใช้เมื่อ พ.ศ. 2521 ในหนังสือพระราชนิพนธ์สำหรับเด็ก ได้แก่ แก้วจอมชน แก้วจอมแก่น และขบวนการนกนางเขน

พระอาจารย์พิเศษของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
(ภาพจากนิตยสาร “สารคดี” เดือนเมษายน 2540)

ตามรอยพ่อ

ในปี 2548 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกำหนดให้วันที่ 2 เมษายน ของทุกปี ซึ่งตรงกับวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นวัน “อนุรักษ์มรดกไทย” เนื่องด้วยทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ฟื้นฟูมรดกวัฒนธรรมไทยและเห็นชอบให้เป็น “วันหนังสือเด็กแห่งชาติ” ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ โดยใน พ.ศ. 2548 นับเป็นปีมหามงคลที่ทรงมีพระชนมายุ 50 พรรษา กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นสมควร น้อมเกล้าฯ ถวายพระเกียรติ เพื่อรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงส่งเสริมการอ่าน และทรงประพันธ์บทพระราชนิพนธ์สำหรับเด็กและเยาวชนมาแต่ครั้งทรงพระเยาว์

ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เฉลิมพระนามาภิไธยตามที่จารึกในพระสุพรรณบัฏว่า สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธราชกุมารี มหาวชิราลงกรณวราราชภักดี สิริกิจการิณีพิริยพัฒน์ รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี

สำหรับทหาร ตำรวจ และพลเรือน ที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติในพื้นที่อันตรายตั้งแต่ยุคสงครามคอมมิวนิสต์มาจนถึงเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน ต่างน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ได้ทรงก่อตั้งมูลนิธิ “สายใจไทย” เพื่อดูแลผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและพิการจากการปฏิบัติหน้าที่

ย้อนหลังไปเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2518 อันเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญทหาร ตำรวจ ราษฎรอาสาสมัครอื่นๆ ที่ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ป้องกัน ประเทศชาติ จากโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้าและโรงพยาบาล ทหารผ่านศึกมารับพระราชทานเลี้ยง ณ ศาลาดุสิตาลัย สวนจิตรลดาพร้อมกันนั้น ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญผู้มีจิตกุศลเป็นจำนวนมากมาร่วมในงานด้วย

จากวันนั้นเองที่เป็นจุดเริ่มต้นของ “มูลนิธิสายใจไทย” และ “วันสายใจไทย” ซึ่งเปรียบเสมือนของขวัญเนื่องในวันพระราชสมภพ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงดำรงตำแหน่งเป็นองค์ประธานมูลนิธิ เนื่องจากทรงตระหนักดีว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นผู้มีพระทัยอ่อนโยน ทรงมีพระเมตตาเอาพระทัยใส่ในทุกข์สุขของผู้อื่นอยู่เสมอ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับมูลนิธิสายใจไทย ไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ นับแต่นั้นเป็นต้นมา

“จิตอาสา” คนไทย ไม่ทิ้งกัน

คนาคัดดี นาคเต เยาวชนไทยหัวใจจิตอาสา

สังคมจะอยู่รอดได้ ผู้คนในสังคมนั้นจะต้องเอื้ออาทรต่อกัน เพราะหากปราศจากน้ำใจไมตรีให้กันแล้ว สังคมนั้นก็จะล่มสลายลงไป การแบ่งปันกันจึงเป็นสิ่งสำคัญที่คอยค้ำจุนให้สังคมไทยก้าวต่อไปได้อย่างยั่งยืน แม้ว่าในบางครั้งการหยิบยื่นทั้งผู้ให้และผู้รับจะไม่รู้จักกันเลยก็ตาม โดยล่าสุดความเอื้ออาทรนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2566 ที่ อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี เมื่อนายนิพนธ์ สีสิน หรือ เจมส์ กำลังขี่รถจักรยานยนต์มาตามถนนสาย พุนพิน-ท่าข้าม เพื่อกลับบ้าน เมื่อรถมาถึงที่บริเวณจุดกลับรถ ได้มีรถกระบะเบเลี้ยวตัดหน้า ทำให้รถของเขา เบรกไม่อยู่ จึงชนกับรถกระบะอย่างแรง ร่างอัดติดอยู่ที่ใต้ท้องรถกระบะในสภาพเลือดท่วมร่างกาย เจมส์ส่งเสียงร้องด้วยความเจ็บปวดอยู่ไม่นานก็ทนพิษบาดแผลไม่ไหว หมดสติลงและชีพจรหยุดเต้น ขณะเดียวกันนั้นเองนายคนาคัดดี นาคเต หรือ ฟิล์ม นักเรียนชั้น ปวช. 2 โรงเรียนโปลีเทคนิค สุราษฎร์ธานี ซึ่งขี่รถจักรยานยนต์กำลังกลับจากโรงเรียน ได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยหัวใจจิตอาสา เด็กหนุ่มจึงไม่รีรอที่จะเลี้ยวรถกลับมาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บอย่างเร่งด่วน โดยเขาได้ใช้วิธีปฐมพยาบาลช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน หรือ CPR ที่ได้รับการอบรมจากมูลนิธิศุภเคราะห์ฯ ทำโรงช้าง พร้อมกับแจ้งทางมูลนิธิฯ ให้ส่งรถกู้ชีพมายังจุดเกิดเหตุทันที

ฟิล์มทำการปั๊มหัวใจ 30 ครั้ง ใน 2 นาที ให้กับผู้บาดเจ็บจนสามารถฟื้นคืนสติและชีพจรเต้นได้อีกครั้ง ขณะเดียวกันรถกู้ชีพก็มาถึงเพื่อรับตัวผู้บาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาลอย่างเร่งด่วน

เมื่อช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเสร็จแล้ว ฟิล์มก็เดินทางไปโรงเรียนตามปกติ จากนั้นก็ไปปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครกู้ชีพที่มูลนิธิศุภเคราะห์ฯ ทำโรงช้าง เหมือนเช่นทุกวัน โดยไม่ได้สนใจที่จะป่าวประกาศสิ่งของตนเองได้กระทำลงไปให้ใครๆ ได้รับรู้

จนกระทั่งอีกไม่กี่วันต่อมา มารดาของผู้บาดเจ็บจึงได้ออกประกาศตามหาพลเมืองดีที่ช่วยเหลือบุตรชายให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งทางสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อจะขอบคุณ สังคมจึงได้รับทราบเรื่องราวดี ๆ ที่ฟิล์ม ได้ทำขึ้น โดยเธอกล่าวว่า “ถ้าตอนนั้นน้องไม่เลี้ยวรถกลับมาลูกชายแม่คงไม่มีชีวิต คงไม่ได้กลับมาให้พ่อกับแม่ได้กอดได้หอม ครอบครัวแม่ขอกราบที่หัวใจของลูกนะ”

เมื่อมีโอกาสได้เจอกัน ฟิล์มกล่าวกับมารดาของผู้บาดเจ็บว่า เขาไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ไม่ต้องการมีชื่อเสียงโด่งดัง ที่เขาช่วยเจมส์ เพราะเขาเป็นจิตอาสา ฟิล์มยังเล่าให้ฟังอีกว่า เขาทำงานจิตอาสามาแล้ว 3 ปี ตามครอบครัวที่เป็นจิตอาสา ที่ต้องการช่วยเหลือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ สิ่งที่ฟิล์ม ได้ทำนั้นคือหนึ่งในการปิดทองหลังพระ ของเหล่าคนไทยหัวใจจิตอาสา ที่พวกเขามีความสุขจากการให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ไม่หวังการมีชื่อเสียง พวกเขาเหล่านั้น ปฏิบัติตนเหมือนดังในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ว่า “การปิดทองหลังพระนั้นเมื่อถึงคราวจำเป็นก็ต้องปิด ว่าที่จริงแล้วคนโดยมาก ไม่ค่อยชอบปิดทองหลังพระกันนักเพราะนึกว่าไม่มีใครเห็น แต่ถ้าทุกคนพากันปิดทองแต่ข้างหน้า ไม่มีใครปิดทองหลังพระเลย พระจะเป็นพระที่งามบริบูรณ์ไม่ได้”

ดีต่อ ...ใจ ไทยทำได้

เด็กไทยคว้าเหรียญทองแข่งขัน โอลิมปิกหุ่นยนต์

เยาวชนรุ่นใหม่สร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติอีกครั้ง เมื่อ น้องๆ จากชุมนุม S สามารถคว้ารางวัลในการแข่งขันหุ่นยนต์โอลิมปิกนานาชาติ ครั้งที่ 24 IRO 2022 (International Robot Olympiad 2022) จัดขึ้น ระหว่างวันที่ 12-16 มกราคม 2566 ที่ จ.ภูเก็ต

โดย ด.ช.ศิวชัยฐ์ แสงสุวรรณ หรือน้องคิล จากชั้น ม.2 สามารถคว้าเหรียญทองจากการแข่งขันในประเภท FPV Racing Simulator ท่ามกลางผู้เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 60 ทีม โดยน้องคิล กล่าวว่า “ภูมิใจและตั้งใจมากๆ กับรางวัลที่ได้มาเป็นแรงผลักดันให้กลับมาเดินหน้า ฝึกฝนพัฒนาเพิ่มเติมความรู้ความสามารถต่อไป”

ขณะที่ประเภท Creative category Challenge ชุมนุมได้ลงแข่งขันเป็นทีม 3 คน ในชื่อทีม Siln Robotics มีสมาชิกประกอบไปด้วย น้องคิล และเพื่อนอีก 2 คน คือ ด.ช.ธันฐกรณัฏ จิระเจริญพัฒน์ หรือน้องคิม จากชั้น ม. 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น และ ด.ช.อนาวิล สวัสดิ์พาณิชย์ น้องเอก นักเรียนชั้น ม. 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน (ศิษย์เก่าสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา) โดยทีมได้รับรางวัลชมเชย ท่ามกลางผู้เข้าร่วมแข่งขัน 44 ทีม

โดยน้องคิม กล่าวว่า “รางวัลที่ได้เป็นความภาคภูมิใจของทีมเรา และผมจะนำประสบการณ์ที่ได้ไปปรับและพัฒนาให้ดีขึ้นอีกครั้ง” ขณะที่น้องเอก กล่าวว่า “เป็นประสบการณ์ที่ดีมากๆ ได้เห็นเทคโนโลยีใหม่ๆ จากโครงการของหลายประเทศ ส่งเสริมให้ผมเกิดความคิดสร้างสรรค์ และอยากชวนให้เพื่อนๆ มาศึกษาด้านเทคโนโลยีกันครับ ขอขอบคุณครับ”

นศ.ม.วลัยลักษณ์ คว่ำรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ การประกวดออกแบบวัสดุเหลือใช้

อีกหนึ่งความมุ่งมั่นรักษ์โลกอย่างต่อเนื่องทั้งจากภาคเอกชนและภาคการศึกษาของไทยกับงานประกวดออกแบบวัสดุเหลือใช้ “Transformation for Life” Upcycling Design Contest : Zero Waste Solution จัดโดยบริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) หรือ เอ็กโก กรุ๊ป โดยศูนย์เรียนรู้โรงไฟฟ้าขนอม โดยมีนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 22 ทีม สนใจส่งผลงานเข้าประกวด ซึ่งผลงาน ชื่อ “INNOVATIVE SOFA SET” ของนายฐานันดร แซ่ตั้ง และ นายกิริติ ชีไฮ้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาการออกแบบภายใน สำนักสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์(มวล.) สามารถชนะใจกรรมการคว่ำรางวัลชนะเลิศ พร้อมเงินรางวัล 50,000 บาทไปครอง นายฐานันดร กล่าวถึงแนวคิดในการออกแบบชิ้นงานว่า เกิดจากการนำโครงสร้าง และวัสดุเหลือใช้ภายในพื้นที่นิทรรศการงานนวัตกรรม วิทย์พลิกโลก สัปดาห์วิทยาศาสตร์ศูนย์การเรียนรู้โรงไฟฟ้าขนอม ประจำปี 2565 มาใช้ออกแบบเฟอร์นิเจอร์เพื่อการใช้งาน โดยได้นำเอาท่อเหล็กเหล็กลมมาใช้ในการสร้างชุดโซฟา โต๊ะกาแฟที่นำวัสดุเหลือใช้เช่นกระเบื้องยาง และแผ่นเหล็กโครง รวมถึงการนำผ้าขาวบาง และไวนิลมาเย็บติดกับผ้า และนำมาสาน คุณสมบัติของวัสดุมีการยืดหยุ่นตามการใช้งาน เพื่อเป็นจุดพักคอยระหว่างโซนนิทรรศการของศูนย์การเรียนรู้โรงไฟฟ้าขนอม

“ผมตื่นเต้นและดีใจมากกับการเข้าร่วมประกวดในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณาจารย์สำนักวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ที่คอยสนับสนุนชี้แนะแนวทางและหางานประกวดให้แก่ นักศึกษาได้ค้นหาประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ และขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้กำลังใจทุกคน” นายฐานันดร กล่าว นศ.มช. คว่ำรางวัลชนะเลิศระดับชาติ ออกแบบหลักสูตรการอนุรักษ์น้ำฯ เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนไทยตระหนักถึงคุณค่า และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ รวมทั้งกระตุ้นให้เยาวชนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทรัพยากรน้ำ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

และสิ่งแวดล้อม และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ร่วมกับ บริษัท ชันโทรี เป๊ปซี่โค เบเวอเรจ (ประเทศไทย) จำกัด จึงได้กิจกรรมประกวดการออกแบบหลักสูตรการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเชิงสร้างสรรค์ หัวข้อ “สอนน้อง...รักน้ำ” ขึ้นมา โดยทีม “The guardian of water” ผู้พิทักษ์รักน้ำ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วย 1) นายพงศกร พรหมเสน 2) นายวัชรินทร์ สีตา และ 3) นายสุรเดช แก้วเหล่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สามารถคว่ำรางวัลชนะเลิศ รับโล่เกียรติยศ และทุนการศึกษา 60,000 บาท ไปครอง

นายพงศกรเปิดเผยว่า ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาและเวทีการประกวด ที่ทำให้ได้มีเวทีฝึกทักษะ แค้นศักยภาพออกมา โดยได้นำการเรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้อย่างมาก ผสานกันเป็นเกมจำลองสถานการณ์ คิดว่าจุดเด่นที่ทำให้ได้รับรางวัลชนะเลิศคือ หลักสูตรเข้าใจง่าย นักเรียนใช้แล้วเห็นผลจริง และความสามัคคีภายในกลุ่ม อยากให้มีเวทีการประกวดแบบนี้ต่อไป

ภาพเก่า เล่าเรื่อง

“รถลากบนถนน”

สภาพของจังหวัดพระนคร
(กรุงเทพมหานครปัจจุบัน)
พ.ศ.2494 บริเวณถนนมหาไชย
ซึ่งยังมีการใช้ “รถลาก” เป็นพาหนะ
โดยสาร ภาพจากหนังสือที่ระลึก
25 ปี IMP TRAINING CENTER

“หนุมานกับนางเบญจกาย”

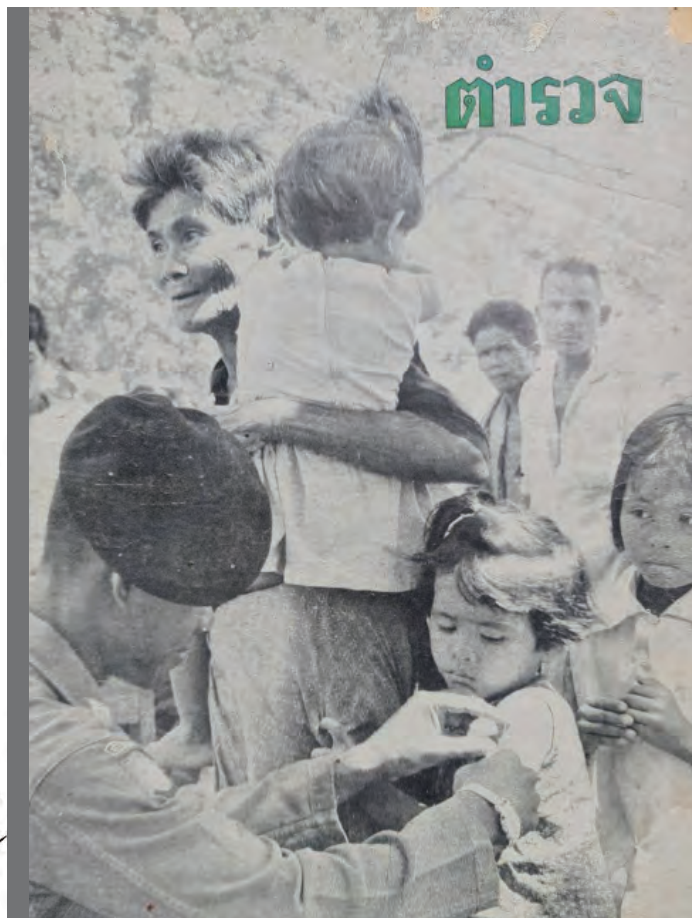
ภาพการซ้อมใหญ่การแสดงixon จากหนุมาน
กับนางเบญจกาย 2 ตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์
ซึ่งคณะนาฏศิลป์กรมศิลปกร เตรียมนำไปจัดแสดง
ที่ประเทศมาเลเซีย เมื่อปี 2512
(ภาพจากนิตยสารชัยพฤกษ์
ฉบับเดือนมีนาคม 2511)

“พานดอกไม้ไหว้ครู”

ประเพณีการไหว้ครู มีมาแต่ครั้งโบราณกาล ในอดีตที่ผ่านมา นักเรียน จะช่วยกันประดิษฐ์ พานดอกไม้ เพื่อใช้ในพิธีดังกล่าว ด้วยตนเอง ภาพนี้ ถ่ายเมื่อ พ.ศ 2512 นักเรียนหญิง 2 คน ช่วยกัน นำดอกบานไม่รู้โรย มาจัดทำเป็น พานดอกไม้ เพื่อใช้ในวันไหว้ครู

(ภาพจากหนังสือเสรีภาพ ฉบับเดือนตุลาคม 2512)

“ปลูกผีเมื่อปี 2511”

ตำรวจตระเวนชายแดนทำการปลูกผีให้เด็ก ๆ ที่หมู่บ้านในตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน เมื่อปี 2511 ซึ่งในเวลานั้นอำเภอหัวหิน ยังมีภัยคุกคามจากผู้อักร้ายและไม่มี ความเจริญเท่าในยุคต่อมา จึงต้องมีตำรวจตระเวนชายแดนเข้าไปให้ความคุ้มครอง

“อารมณ์ขันสะท้อนชีวิตตำรวจ”

ภาพถ่ายเส้นการ์ตูนสืบตำรวจตรีแจ่ม แสดงถึงชีวิตข้าราชการตำรวจที่ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของภรรยา ตั้งแต่ครั้งอดีต

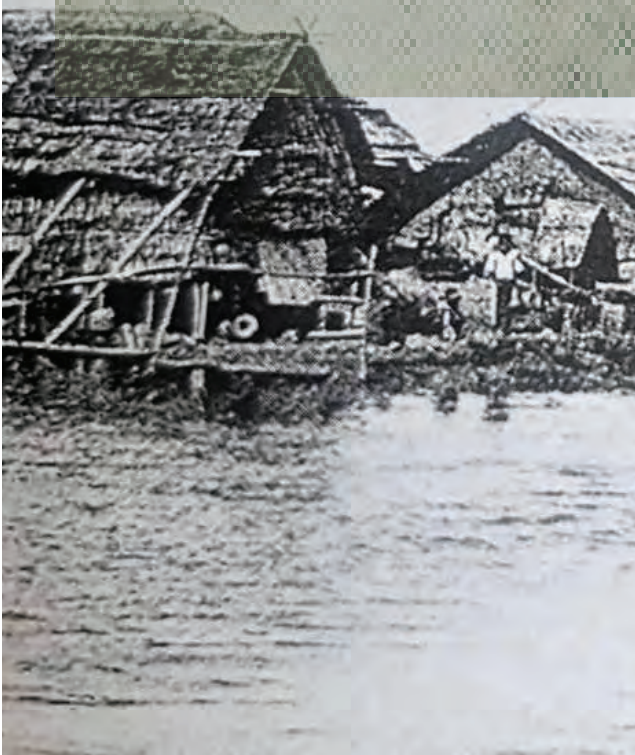
(ภาพจากนิตยสารตำรวจ ฉบับเดือนธันวาคม 2511)

ภาพเก่า เล่าเรื่อง

“คลองรังสิตในอดีต”

คลองรังสิต หรือชื่อเต็มว่า คลองรังสิต ประยูรศักดิ์ ขุดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อ พ.ศ. 2433 ในภาพจะเห็นกระท่อมของชาวบ้าน และเรือใบ ที่สัญจรในคลอง ปัจจุบัน รังสิต กลายเป็นย่านที่มีความเจริญ เป็นชุมชนที่มีผู้พักอาศัยหนาแน่นแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร (ภาพจากหนังสือสมุดภาพเมืองไทย โดย อเนก นาวิกมูล)

ขอเชิญร่วมกิจกรรมตอบปัญหาประจำฉบับชิงรางวัลและของที่ระลึก

“วารสารตาสว่าง” ขอเชิญผู้อ่านทุกท่านร่วมกิจกรรมตอบปัญหาชิงรางวัลและของที่ระลึก โดยกองบรรณาธิการจะจับรายชื่อผู้ที่ตอบปัญหาได้ถูกต้องรวม 3 ท่าน เพื่อมอบเงินรางวัลรายละ 1,000 บาท

โดยมีกติกาในการร่วมกิจกรรมดังนี้

1. ไม่จำกัดอายุ/เพศ ของผู้ร่วมกิจกรรมทั้งนี้ 1 คนสามารถส่งคำตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น
2. ส่งชื่อที่อยู่หมายเลขโทรศัพท์ หรือ อีเมล พร้อมภาพถ่ายของตนเองกับ “วารสารตาสว่าง”
มายังอีเมล suppanya.foundation@suppanya.org
3. ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ต้องมารับรางวัลที่กองบรรณาธิการ อาคารศรีจุลทรัพย์ด้วยตนเอง สำหรับผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดทางวารสารจะติดต่อกลับไปเพื่อส่งรางวัล (หักภาษี ณ ที่จ่าย) ไปยังที่อยู่ตามที่แจ้งไว้

สำหรับปัญหาประจำฉบับเดือนเมษายน มีดังนี้

1. ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ ก่อตั้งขึ้น เพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชน ตั้งแต่เมื่อใด
2. การแข่งขันหุ่นยนต์ โอลิมปิกนานาชาติ ครั้งที่ 24 ซึ่งประเทศไทย เป็นเจ้าภาพระหว่างวันที่ 12-16 มกราคม 2566 จัดขึ้นที่ จังหวัดใด

ผู้สนใจร่วมกิจกรรมส่งคำตอบมาตามกติกาข้างต้นภายในวันที่ 15 พฤษภาคม 2566 ประกาศรายชื่อผู้ได้รับรางวัลในวารสารตาสว่าง ฉบับหน้า (เดือนกรกฎาคม 2566)

กดLikeใช้เลย

วันที่ 7 มีนาคม 2566 ผู้ใช้รถบนท้องถนนรายหนึ่งได้ร้องขอความช่วยเหลือ เนื่องจากต้องนำบุตรชาย ที่มีอาการป่วยฉุกเฉิน ต้องนำตัวส่งให้ถึงมือแพทย์เร็วที่สุด โดยขณะนั้นผู้เป็นบิดา มารดา พร้อมบุตร เดินทางมาถึงด่านเก็บเงินทางด่วนบางนา และจะต้องฝ่าการจราจรอันหนาแน่น ไปยังโรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ซึ่งเป็นเจ้าของไข้

ทันทีที่ทราบเหตุและติดต่อกับผู้ที่อยู่บนรถยนต์คันดังกล่าว ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ ชุดเคลื่อนที่เร็ว จึงให้การช่วยเหลือโดยขึ้นารถยนต์สปีดลอนซ์ซึ่งมีเด็กป่วยฉุกเฉิน อยู่ข้างใน จากทางด่วนบางนาไปส่งที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน

เมื่อรถขับมาถึงโรงพยาบาลแล้ว แม่ของเด็กก็รีบอุ้มลูกลงมา และหันมาขอบคุณตำรวจ ก่อนจะรีบอุ้มลูกเข้าห้องฉุกเฉิน ขณะที่ พ่อของเด็กได้ทรุดตัวลงคุกเข่าและพยายามจะก้มลงกราบ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องรีบเข้ามาพุงให้พ่อของเด็กลุกขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวมีผู้ถ่ายคลิปวิดีโอไว้ และนำมาเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หลายคนที่ได้ชมคลิปนี้ ต่างชื่นชมการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ ที่ช่วยนำทางผู้ป่วยฉุกเฉินส่งโรงพยาบาล ได้ทันท่วงที เพราะทุกคนทราบดีว่าทุกวินาทีมีค่าเสมอ โดยในแอปพลิเคชัน TikTok ของ sutinintachod ซึ่งเป็นผู้นำเรื่องราวนี้ มาเผยแพร่ ได้มีประชาชนเข้ามาดูกว่า 2.5 ล้าน ครั้ง มีผู้แสดงความ คิดเห็นถึง 9,264 ความเห็น เช่น

“นาที่ชีวิตที่ได้รับการดูแลจากหัวใจ ดีใจกับครอบครัว และกราบขอบพระคุณที่ทำเพื่อส่วนรวมและสังคม ชื่นชมจากใจค่ะ”

“น้ำตาไหลโดยไม่รู้ตัวเลยครับ ตื้นตันมากๆ ขอคุณพี่ ตำรวจทุกนายที่อำนวยความสะดวกให้น้องรอดปลอดภัย ครับ”

“เป็นบุญที่ได้เกิดมาใต้ร่มพระบารมี คิดถึงในหลวง ร.9 ที่พระราชทาน ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ เพื่อดูแลพวกเรา”

“โครงการดีๆ ที่พ่อหลวงมอบไว้ให้คนไทย ขอกราบน้ำใจ ตำรวจทุกนายของโครงการพระราชดำรินะคะ”

“นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ตำรวจดีๆ ช่วยเหลือประชาชน... ขอขอบคุณจริงๆ”

ต่อมาพล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ก็ได้มอบรางวัลโครงการ “ทำดี มีรางวัล” แก่ ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ จำนวน 6 นาย ที่ร่วมให้การช่วยเหลือ ครอบครัวของผู้ใช้ถนนรายนั้น ประกอบไปด้วย พ.ต.ต.พีรภูมิ ใหม่อ่อง ร.ต.ท.มานะ จอกโคกสูง ร.ต.ต.ศักดิ์ชาย กระแสร์ญาณ ด.ต.สุทิน อินทโชติ ด.ต.อารยะ ป้อมค่าย และ ส.ต.ท.อัศวิน ยิ้มชูเดช พร้อมมอบ เหรียญหลวงพ่อโสธร รุ่น 80 ปี กรมตำรวจ และเงินรางวัลอีก นายละ 5,000 บาท เพื่อเป็นขวัญกำลังใจ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ทั้งนี้ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ เป็นหนึ่งในโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่ทรงห่วงใยพสกนิกรชาวไทยอยู่เสมอ แม้กระทั่งด้านการจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยใน พ.ศ.2536 ทรงมีพระราชดำริที่จะแก้ไขปัญหาให้
 ทุเลาลงด้วยการพระราชทานทรัพย์สินส่วนพระองค์ จำนวน 8 ล้านบาท
 ให้กรมตำรวจ (ในขณะนั้น) นำไปซื้อรถจักรยานยนต์เป็น “หน่วย
 เคลื่อนที่เร็ว” ทำหน้าที่ “สายตรวจจราจร” รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการซื้อ
 วิทยุสื่อสาร ค่าเบี้ยเลี้ยง ฯลฯ โดยกรมตำรวจ ได้นำเจ้าหน้าที่จาก
 กองบังคับการตำรวจจราจร (บก.จร.) จำนวน 150 นาย เข้ารับการอบรม
 ความรู้เพิ่มเติมด้านการจราจรตามพระราชดำริ รวมทั้งการปฐมพยาบาล
 เบื้องต้น และการประชาสัมพันธ์ พร้อมทำพิธีปล่อยแถวตำรวจจราจร
 ออกปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งแรกบนถนนพหลโยธินและวิภาวดีรังสิต
 โดยใช้กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) ถ.ศรีอยุธยา เป็นสถานที่
 ตั้งโครงการตลอด 30 ปี ที่ผ่านมามีตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ
 ปฏิบัติหน้าที่และให้การช่วยเหลือ ประชาชนที่สัญจรไปมาบนท้องถนน
 และผู้ที่เดือดร้อนอย่างต่อเนื่อง ทั้งทำคลอดและนำหญิงใกล้คลอด
 ส่งโรงพยาบาลมากกว่า 70 ราย นำผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล
 กว่า 100 ราย รวมถึงการช่วยเหลือเกี่ยวกับรถยนต์อีกเกือบ 300 ครั้ง

ในปัจจุบัน ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ นอกจากจะทำ
 หน้าที่เป็นหน่วยเคลื่อนที่เร็ว ช่วยเหลือนำทางผู้ป่วยฉุกเฉิน นำทาง
 ทีมแพทย์ในภารกิจส่งต่ออวัยวะเพื่อต่อชีวิตผู้ป่วย หรือการทำคลอด
 ฉุกเฉินช่วยเหลือผู้ป่วย ผู้ได้รับบาดเจ็บฉุกเฉินบนท้องถนนแล้ว ยังมี
 หน่วยตำรวจช่างออกช่วยเหลือประชาชนที่รถเสียบนท้องถนนด้วย
 โดยตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ มีรายได้จากเงินเดือน
 ค่าล่วงเวลา และค่าอาหารกลางวันจากเงินกองทุนจราจรโครงการ
 พระราชดำริเท่านั้น

ตำรวจจราจรโครงการพระราชดำริ จึงถือเป็นอีกหนึ่งหนึ่งใน
 พระมหากษัตริย์คุณที่พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชม
 หาราช บรมนาถบพิตร มีต่อพสกนิกรชาวไทย เพราะทุกความเดือดร้อน
 ของปวงชนชาวไทย ล้วนอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ท่านเสมอมา

กองทุนพัฒนาสื่อ
ปลอดภัยและสร้างสรรค์
THAI MEDIA FUND

ขวัญเอย ขวัญมา
มาร่วมงานรื่นเริง

ฟ้าดิน ทั้งนี้มาตา

เบิร์ด-ธงไชย”นำ & F SOFT POWER ไทย สู่วะทีโลก

เป็นอีกก้าวสำคัญของกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) กับการผลักดัน SOFT POWER ความเป็นไทยให้ไปยืนอยู่ในเวทีนานาชาติ โดยคราวนี้ได้ศิลปินเบอร์ 1 ของวงการเพลงไทย เบิร์ด-ธงไชย แมคอินไตย์ มาช่วยถ่ายทอดอัตลักษณ์ความเป็นไทย สู่นาฬิกาผ่านมิวสิควิดีโอเพลง “พอนั้งน้ำตา” ซึ่งเป็นผลงานภายใต้โครงการ THAI 5F SOFT POWER พร้อมมีภาพการสื่อสารและสปอตโฆษณาผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ครอบคลุมทุกมิติ

โครงการ THAI 5F SOFT POWER เป็นนโยบายมุ่งให้ทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานรัฐ เอกชน เครือข่ายวัฒนธรรม ชุมชน และประชาชนให้ความสำคัญ ร่วมมือกันนำวัฒนธรรมมาพัฒนาประเทศในทุกมิติ ผ่านการผลักดัน SOFT POWER ความเป็นไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่มีศักยภาพ 5F ได้แก่ F-Food (อาหาร), F-Film (ภาพยนตร์และวีดิทัศน์), F-Fashion (การออกแบบแฟชั่นไทย), F-Fighting (ศิลปะการป้องกันตัวแบบไทย) และ F-Festival (เทศกาลประเพณีไทย) ไปสู่ระดับโลก เพื่อช่วยสร้างรายได้และภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศ สามารถเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม ที่สำคัญและทรงอิทธิพลของโลก ที่ผ่านมามีเหมือนว่าจะมีเพียงต้มยำกุ้ง กับผัดไทย เท่านั้นที่เป็น SOFT POWER ด้านอาหารไทย และกีฬามวยไทยที่เป็นที่รู้จักในเวทีนานาชาติมากที่สุด ซึ่งก็เกิดจากการที่คนไทยในต่างแดนนำสิ่งเหล่านี้ไปเผยแพร่ จึงทำให้ SOFT POWER ของไทยด้านอื่นๆ ยังไม่เป็นที่รู้จักมากนักสักเท่าไร การที่ภาครัฐเข้ามาช่วยขับเคลื่อนการส่งเสริม SOFT POWER ในครั้งนี้ จะช่วยทำให้การขับเคลื่อนโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง การประเดิมโครงการด้วยการนำ เบิร์ด-ธงไชย พร้อมกับบทเพลงและมิวสิควิดีโอ “พอนั้งน้ำตา” ในครั้งนี้ ถือได้ว่า เป็นจังหวะก้าวที่เหมาะสม เพราะ เบิร์ด-ธงไชย นอกจากจะเป็นบุคคล ที่สาธารณชนให้ความสนใจและยอมรับ อีกทั้งยังมีความสามารถในการถ่ายทอดไปยังกลุ่มเป้าหมายในทุกช่วงวัย นอกจากนี้ยังมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่ประเทศอาเซียน รวมทั้งในไต้หวัน ฮองกง และจีนอีกด้วย ขณะที่เนื้อหาของมิวสิควิดีโอดังกล่าว ก็ได้ถ่ายทอด ความงดงามของวัฒนธรรมทั้ง 5F ได้อย่างครบถ้วน โดยหลังจากนำมิวสิควิดีโอลงเผยแพร่ในยูทูปมาแค่ 11 วัน มี ยอดผู้ชมถึง 2.6 ล้านคน ขณะที่ เบิร์ด-ธงไชย กล่าวว่า “ในฐานะคนไทย รู้สึกภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของเรา ที่สวยงาม โดดเด่น ไม่แพ้ชาติใดในโลก อยากให้ทุกคนช่วยกันสืบสานความเป็นไทยเอาไว้ อยากให้ทุกคนช่วยกันผลักดันให้ไปสู่ระดับโลกครับ”

หลังจากการเผยแพร่มิวสิควิดีโอ “พอนั้งน้ำตา” แล้ว กระทรวงวัฒนธรรมได้เตรียมที่จะเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ ชุด “ความเป็นไทยที่เราภูมิใจ” โดยจัดทำ วิดีโอประชาสัมพันธ์ THAI 5F ทั้ง 5 เวอร์ชัน โดยมี เบิร์ด-ธงไชย เป็นผู้บอกเล่าเรื่องราว นำเสนอความงดงามของวัฒนธรรมแต่ละด้านให้ได้ชม แต่ก่อนที่วิดีโอประชาสัมพันธ์ชุดนี้จะเผยแพร่ ผู้สนใจสามารถไปชมมิวสิควิดีโอเพลง “พอนั้งน้ำตา” รอไปพลางๆ ผ่านทาง YouTube GMM Grammy Official, Facebook : GMM Grammy, Facebook : Bird Thongchai ได้แล้ววันนี้

“วันนี้มาเยียมเยียนและมาให้กำลังใจ รู้สึกเสียใจรู้สึกเศร้าสลดมากที่มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น
มีความรู้สึกร่วมในความเศร้าโศกเสียใจก็ไม่ทราบจะอธิบายอย่างไรให้เข้าใจก็มีความรู้สึก
ร่วมเป็นเหตุที่ไม่ดีเกิดขึ้น ถ้าเมื่อมีอะไรเดือดร้อนลำบากก็จะให้ความสะดวกช่วยเหลือดูแล
ขอแสดงความเสียใจ และคงไม่มีคำไหนมาแทนคำว่าเสียใจได้
ก็ขอให้กำลังใจกับพวกเราที่จะเข้มแข็งเพื่อให้วิญญาณน้องๆ
เขามีความสบายใจว่าญาติและครอบครัวจะอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง มีชีวิตต่อไป
เมื่อถึงเวลาที่จะได้มีการสวดมนต์และมีการทำบุญเพื่อให้อุทิศส่วนกุศลให้น้องๆ ที่จากไป
ในเวลาเดียวกันก็จะได้เป็นการบำรุงขวัญกำลังใจของพวกเรา ก็เสียใจที่เรื่องร้ายมันเกิดแต่มันก็เกิด
ตอนนี้จะทำยังไงให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ เพื่อจะได้ให้มีกำลังใจกันต่อไป”

พระราชปฎิบัติการพระราชทานกำลังใจ
แก่ครอบครัวผู้สูญเสีย ณ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินท
รมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว